

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΉΤΑΝ πολύ κουρασμένος, όταν γύρισε σπίτι του κείνο το βράδυ, ο Κώστας.

Κάτω από την πόρτα του, ο ταχυδρόμος είχε ρίξει μερικές επαρχιώτικες εφημερίδες, ένα γράμμα και μία εidoποίησι του γραφείου επιταγών.

Συνήθως, τα βράδια έμενε στο σπίτι. Όταν έφαγε ένα τσιγάρο και ξάπλωσε στο ντινάνκι.

Στα χέρια του κρατούσε τώρα το γράμμα και το κύτταζε περιέργως. Άνσπεκτο, κάθισε και εξέτασε το γραμματόσημο. Ήταν γερμανικό. Το γράψιμο δεν του ήταν γνωστό. Κάποια διαίσθησι έκανε να τρεμουλιάσουν τα χέρια του και ένα περίεργο ρίγος πέρασε απ' το κορμί του, όταν διάβασε στο τέλος της επιστολής τη λέξη: «Τασία».

Η Τασία! Τι γύρευε στη Γερμανία; Ήξερε ο Κώστας πως ο αδελφός της είχε πάει εκεί πριν από δυο χρόνια και πως δούλευε σ' ένα μεγάλο εργοστάσιο, με πολύ καλό μισθό.

Έξ' άλλου, από τότε που έφυγε από το χωριό τους, έπειτα από όσα συνέβησαν, δεν έρωτησε, ούτε έμαθε πιά τίποτα, για τα πρόσωπα που τον ενδιέφεραν.

Κι' έπειτα, δεν θάρρε να εκθέσει την κοπέλλα, που του είχε δείξει τόση αγάπη από τα μικρά τους χρόνια.

Κι' αυτός την αγαπούσε, την Τασία. Μά κρατούσε την αγάπη του κρυμμένη βαθιά μέσ' στην καρδιά του. Δεν την εκμυστηρεύθηκε ποτέ, σε κανένα φίλο του.

Ο Κώστας ήταν ένα φτωχόπαιδο, που τελείωσε το γυμνάσιο, και, όπως όλα τα παιδιά, ανειργόταν να συνεχίσι τις σπουδές του στη Νομική Σχολή.

Δυστυχώς, δεν έπαιχε στις πρώτες του εισαγωγικές εξετάσεις και ξαναγύρισε στο χωριό, στενωχωρήμένος, γιατί ο πατέρας του δεν είχε τα μέσα να τον ξαναστείλουν στην Αθήνα, να παρακολουθήσει φροντιστήρια. Τα λίγα που έβγαζαν από το λάδι τους και τα χωράφια τους, μόλις έπαρκούσαν για μία μέτρια ζωή.

Έτσι, επιστρέφοντας στο χωριό του, με την πίκρα στην καρδιά, βάλθηκε να βοηθή τον πατέρα του στις δουλειές του. Άλλου δεν είχαν στο σπίτι, ούτε μητέρα, ούτε αδελφία.

Σκυφτοί, αμίλητοι, πατέρας και γιος, δεν τολμούσαν ν' ανταλλάξουν κουβέντα για το μέλλον του Κώστα.

Δυο πράγματα ωστόσο τριγυρούσαν στο νου του Κώστα:

Η Τασία και το Πανεπιστήμιο. Κι' όταν καμιά φορά ο πατέρας του του πρότεινε να πουλήσουν κανένα χωράφι, για να μπορέσει να συνεχίσι τις σπουδές του, ο Κώστας δε δέχονταν, γιατί φοβόταν μήπως αποτύχει πάλι και πάλι χαμένο το κτήμα. Μια φόβια τον είχε κυριεύσει, μ' αυτή το ζήτημα. Μά και πάλι, δεν μπορούσε να καθίσει στο χωριό, χάνοντας τον καιρό του...

Την Τασία, την έβλεπε που και που, κι' η κουβέντα τους, γύριζε πάντα στο θέμα που τον απασχολούσε. Κι' αυτή δεν ήθελε, να μείνει ο Κώστας της αγρότης και μάλλον σε μια τόσο μικρή περιουσία όπως του πατέρα του. Μά, πως μπορούσε να γίνει αλλιώς;

Έτσι, μία μέρα, η Τασία πήρε την απόφασι κι' εκμυστηρεύθηκε στον πατέρα της την αγάπη της για τον Κώστα και την απόφασις της να τον παντρευτή. Θά μπορούσαν τότε να τον ενισχύσουν κι' αυτοί, με τα λίγα που είχαν, για

Δεν το ήθελε κι' αυτή να μείνη ο Κώστας αγρότης...

να συνεχίσι τις σπουδές του.

Ο πατέρας της ήταν ψυχραιμώδης άνθρωπος. Δεν της έδειξε το θυμό του. Για να μη δημιουργήσει ιστορίες στο σπίτι της υποσχέθηκε πως θα το σκεπτόταν, το ζήτημα.

Το ίδιο βράδυ όμως, πήγε και βόηκε τον Κώστα και τον πατέρα του.

Ήταν μεγάλος διπλωμάτης, ο πατέρας της Τασίας, σε κάτι τέτοια, κι' έρριξε όλα τα βάρη και την πιθανότητα ενός σκανδάλου στον Κώστα.

Ούτε οι διαμαρτυρίες, ούτε οι όδοι του νέου στάθμης ίκανοί να πείσουν τον πατέρα της Τασίας, πως δεν είχε δημιουργήσει αυτός την κατάσταση για να επωφεληθώ από μία ξένη υποστήριξι.

Στο τέλος, ο πατέρας της κοπέλλας τον συμβούλεψε να φύγει μακριά από το χωριό, πριν εορπάσει κανένα σκάνδαλο.

Τούδωσε και μία άοριστη υπόσχεσι: «Έχει ο Θεός! Ποιος ξέρει αργότερα τί γίνεται!»

Το σχέδιο πέτυχε. Ο Κώστας, χαλισμένος από τα λόγια, μά και επηρεασμένος από τη μεγάλη του αγάπη, αποχαιρέτησε ένα πρωί τον πατέρα του κι' έφυγε για την Αθήνα.

Δεν είδε την Τασία, να της εξηγήσει. Ήταν πολύ άργα, όταν

έμαθε η αγαπημένη του την τραγική συνάντησι εκείνης της νύχτας.

Πίστεψε όμως στην αγάπη του Κώστα της... ακόμη κι' όταν ο πατέρας της της ανάγκασε ειρωνικά πως ο διαλεχτός της την εγκατέλειψε.

Μία μικρή υποστήριξι από κάποιο πολιτικό, κι' η ικανότητα του Κώστα τον βοήθησαν να βρή δουλειά σ' ένα γραφείο. Έβγαζε 'ισο' όσα του έπαρκούσαν να πληρώνει τον νοίκι του και να ζή φτωχικά. Κάθε έλπιδα για σπουδές είχε χαθεί πιά γι' αυτόν. Κι' έτσι έκλαιγε διπλά, για δυο χαμούς: για την αγάπη του και για το μέλλον του.

Είχαν περάσει δυο χρόνια από τότε. Ο πατέρας του δεν άντεξε κι' αυτός μόνος στις ταλαιπωρίες και στον καμμό του γιου του. Ένα πρωί, τον βόηκε νεκρό στο σπίτι του. Ο Κώστας πήγε στο χωριό για την κηδεία, αλλά ξανάφυγε την άλλη μέρα. Είχε κλείσει το σπίτι κι' είχε αφήσει τα κλειδιά σ' έναν εγγεγραμμένο του, που θα καλλιεργούσε τα κτήματά του, δουλεύοντας μισκά. Στον εγγεγραμμένο αυτό και σε δυο στενούς φίλους του εκμυστηρεύθηκε τη φτωχική του ζωή στην Αθήνα και τους έδωσε τη διεύθυνσι του σπιτιού του, για να του γράφουν καμιά φορά.

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Δυο χρόνια είχαν περάσει από τότε. Την Τασία, δεν την είχε δει, όταν πήγε στο χωριό για την κηδεία του πατέρα του, μά ούτε και μίλησε σε κανένα για την αγάπη τους. Είχε μάθει όμως τότε πως ο αδελφός της είχε φύγει για τη Γερμανία.

Τώρα, το γράμμα που κρατούσε στα χέρια του, τούκανε κατάπληξι και δεν τολμούσε να το διαβάσει. Τέλος, το άνοιξε...

«Αγαπημένη μου Κώστα,

«Φαντάζομαι πόση έκπληξι θά σούφερε αυτό το γράμμα μου! Πού να φανταστής, πως βρίσκομαι στη Γερμανία!

«Όταν αγαπά κανείς, όλα μπορεί να τ' κάνει, για να πετύχει το σκοπό του. Το βάρος δεν μούλει, ποτέ, κι' όπως θα δεις, νομίζω πως πέτυχα αυτό που ήθελα και δεν θ' αργήσουν να πραγματοποιηθούν τα όνειρά μας.

«Όταν έφυγες από το χωριό, ποτέ δεν πίστεψα πως με εγκατέλειψες. Κείνο το βράδυ, είχα πάρει την απόφασι και τ' είπα όλα στον πατέρα μου. Δεν μπορούσα λοιπόν να δικαιολογήσω τη φυγή σου. Γύρισα ν' ανακαλύψω την αλήθεια. Κουφακούσα κι' έμαθα, πως η αιτία της τραγικής σου απόφασις ήταν ο πατέρας μου. Τ' είπε ο ίδιος, χαρούμενος, στον αδελφό μου. «Ε, από κείνο το βράδυ, ωρκίστηκε να ενεργήσω μόνι μου, και να πετύχω αυτό που ήθελα!

«Στο μεταξύ, έφυγε ο αδελφός μου για τη Γερμανία και πέτυχε στη δουλειά του.

«Στο χωριό, ρωτούσα με τρόπο τους φίλους σου και μάθαινα για σένα, τί κάνεις, που μένεις, πως δουλεύεις. Έμαθα και την απογοήτευσί σου, μά δεν τολμούσα ούτε να σου παραγγείλω, ούτε να σου γράψω τίποτα. Φοβόμουν τον πατέρα μου, μήπως υποψιασθώ το ενδιαφέρον μου για σένα. Κι' έκανα υπομονή, έπλავα, δείχνοντας ψεύτικη αδιαφορία. Έτσι, δταν μία μέρα είπα στον πατέρα πως θέλω να πάω κι' εγώ στη Γερμανία, κοντά στον αδελφό μου, για να δουλέψω, αυτός χάρηκε πολύ που θα απομακρυνόμουν από το χωριό, και με βοήθησε να κάνω το ταξίδι.

«Κι' έφυγα. Έλευθερώθηκα από την παρακολούθησι και το φόβο μη με υποψιασθούν...

«Είναι έξι μήνες που βρίσκομαι εδώ. Δουλεύω και κερδίζω πολλά, πολλά, γιατί πρέπει να αληθεύουν τα όνειρά μας.

«Κώστα, θά σπουδάσεις και θα γίνεις εκείνο που θέλεις! Πρέπει... γιατί και σύ το λαχταράς και γω το θέλω!

«Σήμερα, σου στέλνω μία επιταγή από τρεις χιλιάδες δραχμές. Σε τρεις μήνες, θα λάβεις άλλα τόσα. Κύτταξε τώρα να παρακολουθήσεις φροντιστήριο, να κάνεις ό,τι μπορείς. Και στηρίξου σε μένα.

«Ενήλικοι είμαστε, η δουλειά μου πάει καλά, και σ' ένα χρόνο θα κατέβω στην Ελλάδα, ναρθώ κοντ' εσένα. Θα παντρευτούμε θα δουλεύουμε κι' οι δυο, θα τελειώσις τις σπουδές σου και θα ζήσουμε ευτυχισμένοι. Γιατί, ούτε η δική μου η αγάπη θα σβήσει ποτέ, ούτε η δική σου!

«Πάρε, λοιπόν, θάρρος, και τράβα μπροστά! Γράψε μου ταχτικά, κι' εγώ πάλι θα σε ενημερώω για τις ενέργειές μου. Για πάντα δική σου.

«Τασία»

*

Το γράμμα της Τασίας είχε μουσκέυι από τα δάκρυα του Κώστα.

Οι λυγμοί τον είχαν πνίξει... Λυγμοί χαράς και ευτυχίας, γιατί του είχε φανερωθώ τόσο απόρητα μία μεγάλη αγάπη — η αγάπη της Τασίας του!

MIPANTA

Η ΣΕΛΙΔΑ

ΤΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΟΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ

Το Παρίσι, πάντα κυρίαρχος σ' ό,τι αφορά τη μόδα, προσπαθεί τελευταία να συμφιλίωση δυο δόξατελα αντίθετες τάσεις στο ντύσιμο της μοντέρνας γυναίκας: την τόσο πρακτική σπορ γραμμή, με το λίγο ρομαντικό στυλ του τέλους του περασμένου αιώνα. Μιά προσπάθεια, είναι; ή αλήθεια, που μόνο οι τόσο επιδέξιοι και γεμάτοι εμπνεύσι Παρισίνοι ράφτες μπορούσαν να φέρουν σε καλό πέρας!

Βλέπουμε, λοιπόν, στις καινούργιες συλλογές ένα πλήθος από νέα μοντέλα, που γοητεύουν με την επιφανειακή απλότητά τους, αλλά άρραουν επίσης πολύ για το τόσο γυναικείο στυλ τους. Οι νέες κολλεξιόν έχουν ακόμη ένα χαρακτηριστικό. Κρύβουν κάτω από ένα συνηθισμένο ρούχο χαριτωμένες εκπλήξεις, όπως π.χ. το φόρεμα—μοντάν του Καστίλλιο, από ντομπλ-φας ύφασμα (γκρί στο εξωτερικό του και κόκκινο σκωτσέζικο από μέσα), που καμουφλάρει ένα κοντό και φαρδύ πανταλόνι από το ίδιο ύφασμα. Το πανταλόνι αυτό είναι έντο μένο με τη φούστα του φορέματος—μοντάν, που αποτελείται από τέσσερα ανοιχτά φύλλα. Είναι ένα ιδεώδες ρούχο για εκδρομές και γενικά για σπορτίφ ντύσιμο.

Ο Καστίλλιο λανσάρει επίσης το «πανταλόνι-πορτοφείγ» για τα πολύ σπορ ταγιέρ, που μοιάζει με κλώσ φούστα. Ταιριάζει σε όλα τα ταγιέρ που ράβονται σε τυρολέζικο στυλ, με σχετικά κοντές ζακέτες και ασημένια μεγάλη κουμπιά. Ο Σαιν-Λωράν δίνει επίσης μεγάλη σημασία στις φούστες, που τις θέλει σε στυλ τυνίκ. Ακόμη κι' όταν πρόκειται για πολύ χοντρά ύφασματα, όπως είναι το μοχαίρ «σινέ», ή φούστα είναι τουλάχιστον πίσω διπλή (ή ε-ξωτερική φούστα είναι πιο κοντή από την εσωτερική), με ασύμμετρο κομμάτι μπροστά, στο ένα πλάι. Αυτές οι φούστες συμπληρώνονται, συνήθως με αρκετά εφαρμοστές κι' όχι πολύ μακριές ζακέτες, που έχουν μικρό γιακά και τσέπες γιλέκο.

Η Ρίτσι, τουναντίον, προτιμάει τις πιο μακριές ζακέτες, με λοξές εξωτερικές τσέπες, που φτάνουν μέχρι το στρίψιμα, καθώς και με μικρό γιακά, που καταλήγει σε μία κουμπωτή μπροστά φάσα. Η ύφασματένια ζώνη είναι κρυφή και θγαίνει μόνο μπροστά, όπου και κουμπώνει. Η «μπάσκα» της ζακέτας τελειώνει με στρογγύλεμα, όπως και η βαθειά πιέττα «πορτοφείγ» της φούστας, μπροστά στη μέση.

Ακόμη και το «στρατιωτικό» στυλ είναι ε-φέτος πολύ γυναικείο κι' αυτό χωρίς σκούς, στρογγυλεμένους ώμους, στη μπλουζάν πλάτη, στις τσέπες με «ρομπά» σχήματος φετονιού στις τσέπες με τοποθετημένη φαρδιά ζώνη. Είναι και στην ψηλά τοποθετημένη φαρδιά ζώνη. Είναι έξ' άλλου χαρακτηριστικό ότι, ακόμη και τα πιο σπορτίφ ταγιέρ, συνοδεύονται—όταν υπάρχει, φυσικά, η δυνατότητα—από γούνινη εσάρπα ή έτάλ.

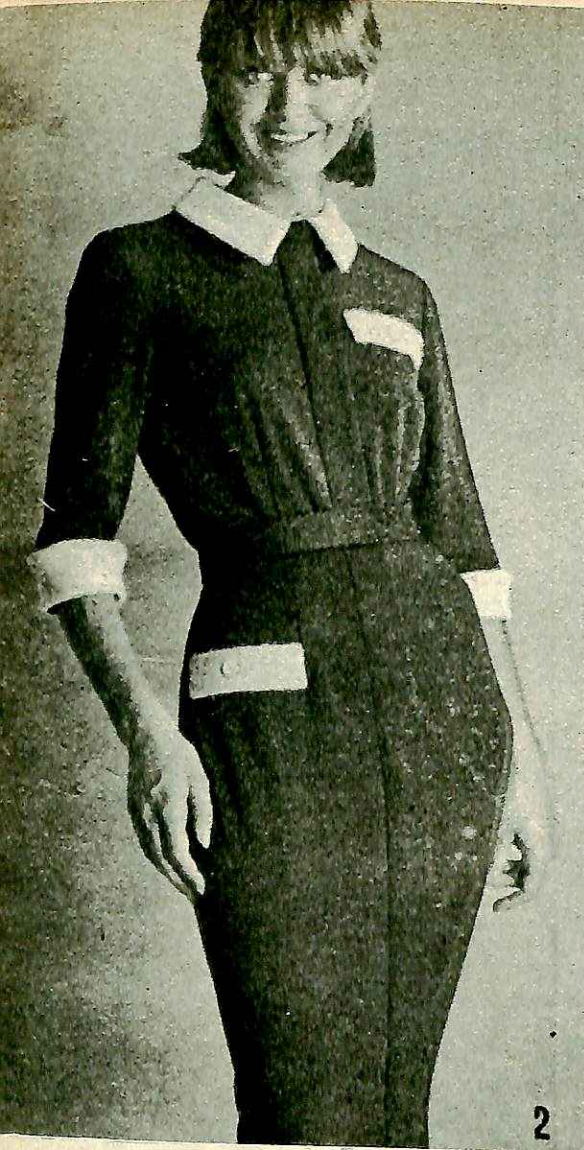
ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΤΑΓΙΕΡ

Τα νέα ταγιέρ του Καρντέν κλείνουν μόνο μ' ένα κουμπί στο λαιμό, κάτω από το γούνινο ή δερμάτινο γιακά. Πάνω στους γοφούς, ή ζακέττα συγκρατείται με τη ζώνη, που είναι περασμένη από φαρδιές θηλίες και κλείνει με μία μεταλλική αγκράφα.

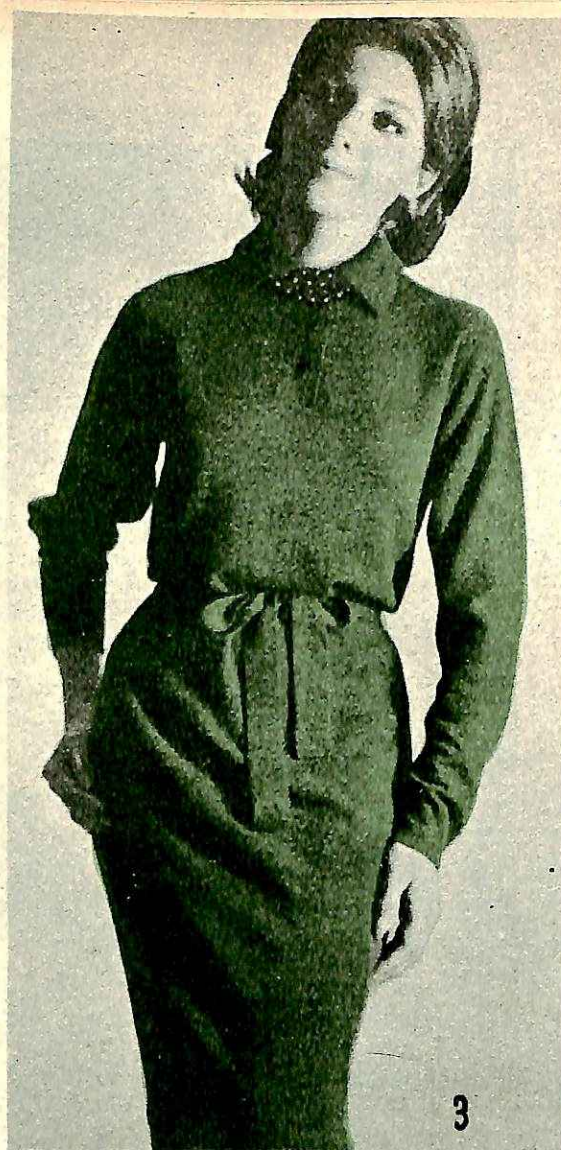
Οι ζακέτες του Καρντέν έχουν μακριές πέν-σες, που φτάνουν μέχρι τα «ρομπά» από τις τσέπες (αν υπάρχουν, φυσικά). Οι αποχωράσεις της προτιμώσεως του είναι μαστίχας και ρόζ, ανοιχτό πράσινο, μπλε-μωβ και πράσινο-κίτρινο.

Πολύ σιν απογεννατικό ταγιέρ του Χέμ, από ύφασμα Τεργκόλ, χρώματος λαμ-χρυσού.

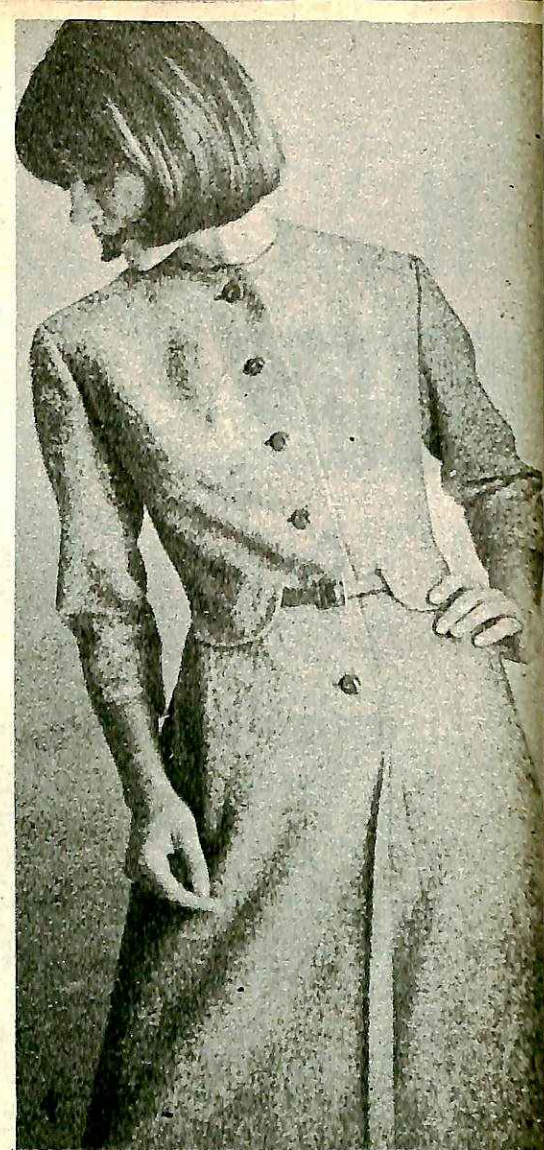

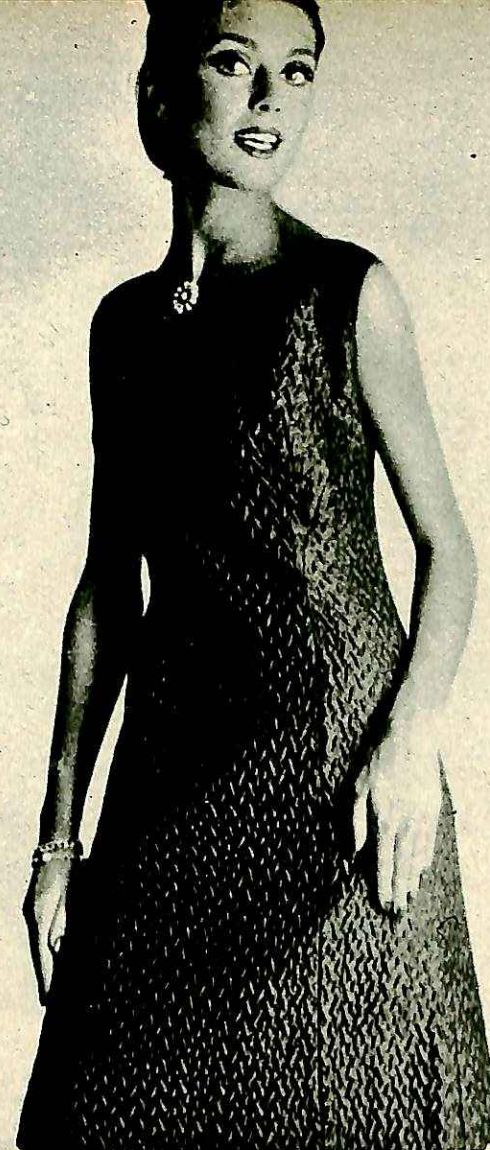
2

3

5

6

7

1

1. Τρία κομψά μοντέλα της παρισινής μόδας με μεγάλους γιακάδες και τεράστια στρογγυλά πέτα. Προσέξτε την ποικιλία στο κουμπωμά και την τοποθέτηση της τσέπης.
2. Προϊνό φόρεμα από γκρι μάλλινο ύφασμα με ανοιχτόχρωμη γαρνιτούρα. Προσέξτε τις πέννες, που συνεχίζονται στη φούστα μέχρι τις τσέπες.
3. «Μικρό» φόρεμα από πράσινο τζέρεσέ, με μπλουζάν κορσάζ, μακριά μανίκια και ντεκολτέ σε στύλ «πόλο».
4. Μοντέρνο σεμιζιέ, από μάλλινη γκρι φανέλλα. Η δερμάτινη ζώνη περνάει κάτω από τα «ραμπά».

πετρόλ. Οι φούστες στα άπαγευματικά ταγιέρ από μονόχρωμο ντρά έχουν ανοιχτές πιέττες-θεντάλιας.

Ο Ντιόρ και ο Πατού τοποθετούν τις τσέπες σε ασυνήθιστες θέσεις: Ένα άμπιγιέ ταγιέρ του Ντιόρ από σπορτίφ βελούρ-κοτλέ, με μακριά ζακέττα, κλειστή μέχρι το λαιμό, έχει πέντε σχιστές τσέπες με μεγάλα «ραμπά». Πάνω σε κάθε γοφό υπάρχουν δυο «ραμπά» και ψηλά στο ένα στήθος επίσης ένα. Ο Πατού τοποθετεί στα χοντρά ταγιέρ από κορρά τουίντ (ή τελευταία λέξη της μόδας!) δυο μεγάλα δριζόντια «ραμπά», ακριβώς κάτω από το στήθος. Τα φανταίτζι ταγιέρ του Λαρνός είναι πιο απλά, με διπλό κουμπωμά στις λίγο εφαρμοστές ζακέττες. Οι φούστες, άσπρες, είναι πολύ χαριτωμένες και νεανικές: Τα περισσότερα ταγιέρ του έχουν διπλή φούστα, με τα δυο τμήματά της ίσια και στο ίδιο μήκος. Η εξωτερική φούστα ανοίγει στο ένα πλάι μπροστά σε σχήμα τριγώνου κι' αφήνει έτσι να φαίνεται η μέσα φούστα.

ΑΜΠΙΓΙΕ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΣΕ ΣΠΟΡ ΓΡΑΜΜΗ

Πολλά νέα μοντέλα ράβονται σε γραμμή «πουκάμισου». Έχουν μπρός και πίσω στη μέση από μία ραφή, ραγκλάν μανίκια, κοντό κουμπωτό κορσάζ, και φοριούνται χωρίς ζώνη. Ο Χέμ δημιουργεί το στύλ «κολλέγιου» στα φορέματα αυτά, χάρις σε μεγάλους βελούδιους φιόγκους στο λαιμό. Τα άμπιγιέ του φορέματα, σε στύλ «πουκάμισου», γαρνίζονται αλ-

5. Κομψή tunik, από μαύρο μάλλινο τζέρεσέ. Συμπληρώνεται με κοντό μπολερό, από κεντητό με πέρλες.
6. Άμπιγιέ φόρεμα, από μαύρο γκοφρέ ύφασμα ή μεταξωτό, με μακριές ντε-κοτύ κι' έβαζε γραμμή.
7. Άμπιγιέ φόρεμα για όλες τις σιλουέτες, σε απλή γραμμή. Γαρνίρεται με φαρδιά φάσα—γιακά από πούλιες.
8. Δύο μοντέρνα φορέματα, σε στύλ ντε-πύες. Τα γαλλικά αυτά μοντέλα συμπληρώνονται με «μπάσκ», από τη μέση μέχρι τους γοφούς, που δημιουργούν την εντύπωση του ντε-πύες.

λωστε συχνά στο στρίψιμα με μία γούνινη φάσα.

Χαρακτηριστικά της νέας μόδας είναι ώριμα μοντέλα του Πατού με μπλουζάν κορσάζ, με διπλό κουμπωμά επόλο (φτάνει μόνο μέχρι τη μέση του μπουστου) και με έβαζε φούστα, που επιτυγχάνεται με τον εξής τρόπο: Η λοξά κομμένη φούστα έχει μπρός και πίσω από τρεις «πέννες», που φτάνουν μέχρι τα γόνατα. Οι κοφτές τσέπες καμουφλάρονται στις πλαϊνές ραφές. Το φόρεμα αυτό συμπληρώνεται με μία φαρδιά έσάρπα από το ίδιο ύφασμα.

ΚΛΑΣΙΚΑ ΠΑΛΤΑ ΣΕ ΝΕΑ ΜΟΡΦΗ

Ακόμη και τα πιο κλασικά μοντέλα προσφέρονται έφετος με νέα γραμμή. Έτσι φοδεύονται οι κλασικές «άνδρικές» ρεντιγκότες με έμπριμέ μεταξωτό «κασμίρ» (με ανατολίτικα σχέδια). Τα σκέτα παλτά φοριούνται συνήθως σε μήκος 7/8, με διπλό κουμπωμά και με πολύ μακριές πέννες, που φτάνουν μέχρι τους γοφούς και τις κοφτές τσέπες γιλέκου. Αυτές ξεκινούν από την πλαϊνή ραφή και είναι λίγο «φουσκωτές».

Πολλά νέα παλτά σταυρώνουν μόνο έλαφρά κι' έχουν ένα όρθιο γιακά-φάσα, που τοποθετείται όμως πολύ χαμηλά, σχεδόν πάνω στους ώμους. Αφήνει το λαιμό δότελα ελεύθερο κι' έτσι φαίνεται το άσορτί φόρεμα.

Η ΓΟΥΝΑ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΟΔΑ

Στη νέα σαιζόν, η γούνα θα είναι κυρίως «γαρνιτούρα». Θα δούμε στα παλτά, στα τα-

8

1) Σπορ φόρεμα της τελευταίας μόδας, από ύφασμα Τερκοτέλ, χρώματος γκρι «άντρασιτ». Η υψηλή μέση επιτυγχάνεται με την κατάλληλη τοποθέτηση της φαρδιάς ζώνης από καστόρι. 2) Ένα πρακτικό ιταλικό παλτό για κάθε ώρα, με διπλό κομψόμωμα και πιέττες-ντεκουρ μπρός και πίσω.

νιέρ και στα φορέματα, όχι πια τόσο πολύ μεγάλους ζεστούς γιακάδες, αλλά γιακάδες-φύσες και φάσες από γούνα γύρω στα ανοίγματα και στο στρίψωμα. Πολλές φορές καταργούνται οι γιακάδες από γούνα. Το παλτό έχει μικρό ύψοςματόνιο γιακά, με φαρδίες, μανσέττες και θμoια φάσα από γούνα στο στρίψωμα. Ένα θ-μορφο μοντέλο του οίκου Λανβέν, σε γραμμή «σαλόνια», με δυο σειρές από κουμπιά, που τοποθετούνται πολύ μακριά το ένα από το άλλο, είναι μπρός λίγο πιο κοντό από πίσω και γαρνιέται γύρω, σ' όλο το στρίψωμα, με μία φαρδιά γούνινη φάσα.

Ο Καρντέν, που θέλει τη γούνινη φάσα στενή, αλλά χοντρή, προσθέτει στο ρούχο κι' όχι καλτό ακριβώς για να αξιοποιή καλότερα τη φάσα από γούνα. Το μοντέλο του σταυρώνει τη μόνι μέχρι τη μέση. Απ' εκεί και πέρα, το παλτό ανοίγει σε σχήμα τριγώνου.

Ο Ντιόρ θέλει τη μοντέρνα γυναίκα, το χειμώνα, ολόκληρη «ρωσική», ή «ουγγαρέζικη»: Το νέο μοντέλο του, από απομίμηση λεοπαράλις, έχει σκουρόχρωμες γούνινες φάσες, έδαζε γραμμή και θηλίες από μεταξωτό κορδόνι, που ενώνουν τις δυο σειρές των κουμπιών. Πολλοί άρεσε επίσης, μία πρωτότυπη βραδυνη καζάκα του ίδιου Οίκου, από κεντητό μεταξωτό, με γούνινες φάσες στα μανίκια, στο στρίψωμα και στο ντεκολτέ, που είναι πίσω πιο μεγάλο από μπροστά.

ΑΜΠΙΓΙΕ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΜΕ ΦΙΟΓΚΟΥΣ

Ο φιόγκος είναι η μεγάλη νουδάτ της σαιζόν. Τοποθετείται μπρός, πίσω, στο ντεκολτέ και στη μέση. Μπορείτε, άλλωστε να μετατρέψετε κάθε «εντεοντέ» φόρεμα σε πολύ μοντέρνο, και μανίκια από σιφόν. Πολλά νέα μοντέλα από σιφόν, είτε σε κομψό φουρ, είτε σε ελεύθερη ή κλός γραμμή, χρησιμοποιούν το μοτίβο του φιόγκου ως βασική γαρνιτούρα. Τα φορέματα αυτά —τά πιο άρατα μοντέλα είναι του οίκου Λανβέν— έχουν μπροστά μικρό ντεκολτέ και πίσω πολύ μεγάλο, σε σχήμα «V», που καταφύγκο είναι συνήθως ντραπέ. Ο φιόγκος συμπληρώνεται στα μοντέλα «φουρ» με μακριά κλός «πάν», που σκεπάζουν σχεδόν τη μισή φούστα και φτάνουν μέχρι το στρίψωμα.

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΒΡΑΔΥΝΟ ΦΟΡΕΜΑ

Φοριέται εφέτος πάλι πολύ ή μαύρη δαντέλ-

λα, είτε σκέτη, είτε σε συνδυασμό με σατέν ή βελούδο. Πολλά φορέματα λανσάρονται σε γραμμή «αμπίρ», με πολύ κοντό και εφαρμοστό κορσάκι, μεγάλο μυτερό ντεκολτέ και γαρνιτούρες από βολάν (στα μανίκια και πάνω στη φούστα). Μία φαρδιά μεταξωτή ή βελούδινη κορδέλλα με μακριά «πάν» τοποθετείται κάτω από το στήθος, εκεί που τελειώνει το κορσάκι.

Τα μαύρα φουρ χωρίς μανίκια, που μπορεί να είναι από μάλλινο ύφασμα, συμπληρώνονται με κοντά μπολέρo. Αυτά έχουν σχέδιο «τίγκρ», που επιτυγχάνεται μ' ένα καταλλήλο κέντημα από μαύρες χρωματιστές και άσπρες τούλιες. Πολύ κομψά —και πιο «δολικά» όσον αφορά την κατασκευή τους— είναι τα φουρ με έδαζε γραμμή (μόνο μπρός και πίσω), που αρχίζει λίγο πιο πάνω από το στρίψωμα. Τα φορέματα αυτά γαρνιούνται με φάσα από άσπρο κρέπ γύρω στο μεγάλο μυτερό ντεκολτέ. Η φάσα καταλήγει, άλλωστε, σ' ένα όβoλ κομμάτι, όπου τοποθετείται ένα όμορφο μπλουζ με «πανταντίφ». Πολύ νεανικός είναι ο συνδυασμός της μαύρης μπλούζας και της φαρδιάς άσπρης φούσας. Η μπλούζα από μουσελίνα γαρνιρείται με μεγάλα κουμπιά σε σχήμα λουλουδιών, που τοποθετούνται επίσης πάνω στις άσπρες μανσέττες της μπλούζας.

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΛΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ: ΑΜΠΙΓΙΕ ΝΤΥΣΙΜΟ

Η Ρίτσι προτείνει το σπορτίφ φουρ, φτιαγμένο από λουστό μάλλινο ύφασμα, που θα συμπληρωθεί μ' ένα μαντί-καμπάν (στυλ ναυτικού) από ανοιχτόχρωμο καστόρι. Το μαντί γαρνιέται με κρουαλίνα κουμπιά. Ο Οίκος Λανβέν λανσάρει το μπoλέρo, φτιαγμένο από πέρλες ή από κεντητή μουσελίνα, που μετατρέπεται ακόμη και το πιο ασήμαντο φόρεμα σε λουάττη τουαλέττα.

Ο Ντιόρ, έμπνευσμένος επίσης από το σπορτίφ στυλ, προτείνει για το βράδυ ένα σεμιζέ από ροζ μουσελίνα, με μπλουζάν κορσάκι, μικρό ντεκολτέ, μανίκια κιμονό και κέντημα από πούλιες σε σχήμα φαρδιάς φάσας, στα μανίκια και πάνω από το στρίψωμα της φούσας. Το νέο βραδυνο φόρεμα του Καρντέν είναι ένα ντε-πιές από κρέπ. Το ντραπέ ντεκολτέ, που συγκρατείται μπροστά μ' ένα κρίκο από ύφασμα, επιτυγχάνεται χωρίς σ' ένα τρίγωνο, που ξεκινάει από τα πλάγια και που η μύτη του βρίσκεται μπροστά στο ύψος της μέσης.

Η ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΠΙΑ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ταιριάζει πολύ γι' αυτήν την ηλικία ένα μικρό ταγιέρ με ίσια ζακέττα, που οι κάθετες ντεκουπ υπογραμμίζονται με βελονιές. Σας προτείνουμε γι' αυτό ένα φιλό τουλίν, ένα σκατσέζικο ύφασμα με απαλά χρώματα ή ένα μάλλινο με σχέδιο ψαροκόκκαλου. Για το βράδυ, θα αποφυγείτε τα μεγάλα ντεκολτέ και τα γυμνά μπράτσα. Θα έχετε πάντα καλά ντυμένη μ' ένα τρουά-πιές (φούστα, μπλούζα, ζακέττα). Η ζακέττα έχει γιακά-έδαρπα, ενώ η μπλούζα κλείνει μέχρι το λαιμό. Η ζακέττα συγκρατείται στη μέση μ' ένα ζευγάρι λουστά κουμπιά. Προτείνουμε βελούδο για το ταγιέρ (3 μ. σε 90 π. φάρδος) και μάτ κρέπ για τη μπλούζα (1 μ. 20 σε 90 π.).

Για το μικρό σας μάλλινο φόρεμα ταιριάζουν πιέ-ντε-πούλ, πρένς-ντε-γκάλ ή σεδιό. Θα διαλέξετε ένα σχέδιο με πολλές κάθετες ντεκουπ ή πένσες. Η φούστα μπορεί να έχει τέσσερα έδαζε φύλλα και εξωτερικές τσέπες. Αντί για παλτό, θα προτιμήσετε μία άπλη ρεντιγκότα, χωρίς πολλές προσθήκες γαρνιτούρες, με ραφή στη μέση της πλάτης. Γίνεται όμορφη, από ντρα ή σέτλαντ, και χρειάζονται γι' αυτήν 2 μ. 40 σε 14 π.)

ΜΙΚΡΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΝΤΕ-ΠΙΕΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Οι πρακτικές γυναίκες θα προτιμήσουν ένα κλασικό φόρεμα-μαντιό ή ένα σεμιζέ. Το φόρεμα-μαντιό έχει λίγο φορμαρίσμα στη μέση, διπλό κομψόμωμα, που φτάνει μέχρι τις κοψές λοξές τσέπες, και γιακά-ταγιέρ. Από γκαμπριντίνα φάρδους 140 π., χρειάζονται 2 μ. 35. Για το αμπίγιε σεμιζέ από μάτ σατέν, χρειάζονται 3 μ. 80 σε 90 π. Έχει κομψόμωτο κομμάτι και σε κάθε πλευρά τέσσερις πλατείες πιέττες. Τα «κραμπιά» στο στήθος και στους γοφούς, κάτω από τη ζώνη, είναι κομψωτά.

Πολύ όμορφο είναι ένα ντε-πιές φούστα-γυλέκο, που συμπληρώνεται με μεταξωτή άσπρη μπλούζα. Γίνεται από μάλλινο πτί-καρρo ύφασμα, με φούστα λίγο έδαζε, που το φαρδύ μπροστινό φύλλο της κρύβει στις ραφές τις σχιστές τσέπες. Το γυλέκο είναι ριχτό, με μωτερό ντεκολτέ, και γαρνιρισμένο με χοντρές βελονιές. Χρειάζονται 1 μ. 90 σε 1,40 π. για τη φούστα και το γυλέκο.

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΝΤΑΙΗ ΚΑΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο Κέλλυ κατεβαίνει στο δυθό και βρίσκει τη «Μάγισσα» σε καλή κατάσταση. Ξαφνικά όμως, σταματάει η αντίλα που του στέλνει αέρα και που τη χειρίζεται ο Χάνσον. Περνάει μερικά λεπτά φριχτής αγωνίας και θεωρεί πια τον έαυτο του χαμένο, όταν ξαναρχίζει να έρχεται ο αέρας. Όταν ανεβαίνει ο Κέλλυ στην επιφάνεια, ο Χάνσον του λέει σαρκαστικά ότι έγινε «λάθος». Η Σύλβια έχει μία παράξενη έξαψη. Κι' η Τζάνις εξηγεί στον Κέλλυ πως ο Χάνσον είχε εγκαταλείψει το μηχανήμα, για να ερωτοτροπήσει αδιάντροπα με τη Σύλβια, που του είχε ριχτεί. Την άλλη μέρα, ξεσπάει μεγάλη μπόρα και φουρτούνα. Άναγκαστικά, μένουν όλοι κλεισμένοι στην καλύβα, όπου επικρατεί μία άμύσηφαιρα υπερντάσσεως. Ο Κέλλυ υποπτεύεται, βλέποντας περισσότερο, ότι η Σύλβια θέλει να αποδίστη ανέλκυσι του χρηματοκιβωτίου του γιού, γιατί υπάρχει μέσα κάποιο χαρτί που δεν τη συμφέρει. Στο μεταξύ, το κόττερο κινδυνεύει να παρασυρθεί απ' τη φουρτούνα. Πάνε λοιπόν ο Χάνσον κι' ο Χίνς για να το σιγουρέψουν, ξαναγυρίζουν δε έπειτα από πολλή ώρα. Το άλλο πρωί, έχει σταματήσει η μπόρα. Αλλά το κόττερο έχει εξαφανιστεί.

— 'Ο Ράρα κι' ο Κάδι! φώναξε ο Χάνσον. Αυτό θα το πήρανε... Τόξερα εγώ πως τριγυρίζανε κάπου εδώ... Φόρεσε το παντολόνι του και τα πέδιλά του και βγήκε βιαστικά απ' την καλύβα.

Ο Κέλλυ χώθηκε στην πολυθρόνα του και κύτταξε τη Σύλβια. Η κοπέλλα στεκόταν ακόμα όρθια στο κατώφλι. Η φυσιογνωμία της ήταν κουρασμένη, τα μάτια της ήταν τριμμένα... από δάκρυα, άραγε, ή από άπνεια; Δε θα μπορούσε κανείς να το πη. Πάντως, ήταν κατατρομαγμένη...

— Δε μπορεί να χάθηκε το κόττερο. Είναι αδύνατο... μουρμούρισε.

— Πάψετε να ξαναλέτε διαρκώς το ίδιο πράγμα και πηγαίνετε να ντυθείτε, της είπε ξερά η Τζάνις.

Ναί, έχετε δίκιο... Όταν ξαναγύρισε η Σύλβια, έπειτα από λίγα λεπτά, είχε φοιρέσει ένα παντολόνι κορσαίρ κι' ένα πουλόβερ δίχως μανίκια, πάνω απ' το νυχτικό της.

Πιστεύετε πως μπορεί να κλέψανε το κόττερο; ρώτησε.

— Ίδέα δεν έχω, απάντησε ο Κέλλυ. Το μόνο, που ξέρω, για την ώρα, είναι ότι, αν χάθηκε το «Σάλλυ», θ' απομεινόμενo εδω, είχα μάλοτοι! Θα περάσω το λιγώτερο ένας μήνας, ώσπου ν' ανησυχώσουν για την τύχη μας κι' αρχές του Πάγκο-Πάγκο και να μας στείλουν βοήθεια.

— Όχι, αυτό δε μπορεί να γίνει! διαμαρτυρήθηκε η Σύλβια.

— Γιατί δε μπορεί; ρώτησε η Τζάνις.

Με μία προσοφάνεια, η Σύλβια ξαναέβηκε την λιμνοθάλασσα.

— Δε θα καταλαβαίνατε, αν σας το έλεγα... μουρμούρισε.

Ακούσθηκαν απ' έξω βήματα βαριά και φωνή ο Χάνσον.

— Δεν είναι πια στη θέση του! δήλωσε, ταραγμένος. Είχα δικιο ν' ανησυχώ για κείνους τους δυο... Μα έχω την εντύπωση πως δεν τα καταφέρανε καθόλου καλά!

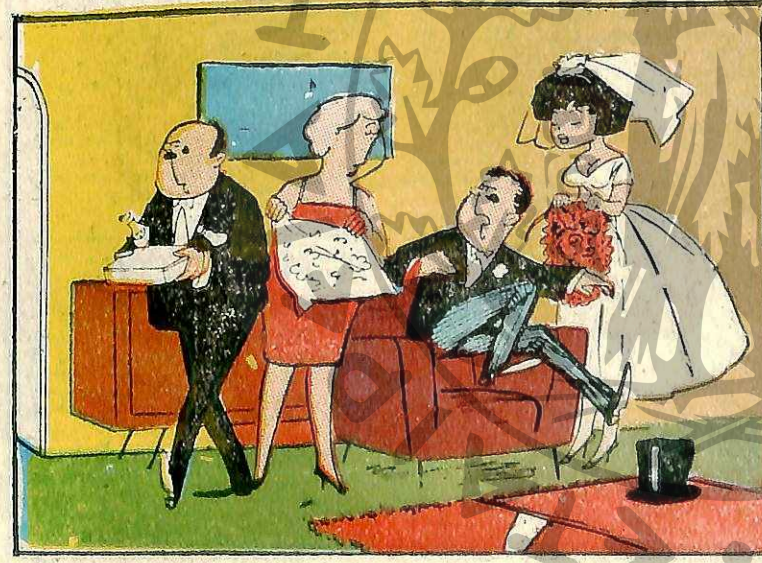
— Δηλαδή... ρώτησε ο Κέλλυ.

— Νομίζω πως είδα από μακριά το κόττερο, πεσμένο έξω, στην άλλη άκρη της λιμνοθάλασσας. 'Αν είναι πραγματικά το «Σάλλυ» κι' αν δεν έχω πάθει μεγάλες ζημιές, θα μπορέσουμε να το επισκευάσουμε και να γυρίσουμε μ' αυτό στο Πάγκο-Πάγκο.

— Μακάρι! φώναξε η Τζάνις.

Η Σύλβια κύτταξε επίμονα το Χάνσον κι' ύστερα γύρισε αλλού τα μάτια της. 'Αν ο Κέλλυ δεν είχε δη προηγουμένως ώριμένες σκηνές, ιδιαίτερα ευχλωτές, θα μπορούσε να όρκιστή τώρα πως η Σύλβια περιφρονούσε κι' αντίπαδοσε τον κατεπάνο του «Σάλλυ»... Προσπάθησε να σκεφθθ, να βγάλει ένα συμπέρασμα.

Σίγουρα, η Σύλβια δεν ήταν υπεύθυνη για την εξαφάνισι του κόττερου. Ο Χάνσον κι' ο Χίνς είχαν πασχίσει ώρες ολόκληρες να είχαν πασχίσει να εξασφάλισουν. 'Αλλωστε, η Σύλβια δε θα μπορούσε ποτέ να βγθ, με τέτοια μπόρα, για να σαιμπωτάρη τη δουλειά τους... Ηταν λογικό, λοιπόν, να υποπτευθθ τον Ράρα και τον Κάδι. Μα πάλι, αυτή η εξήγησι δε στεκότανε, με τη λογική. 'Αν υποτεθθ, ότι οι δυο ίθαγενείς βρίσκονταν στο νησί, τί θα είχαν να κερδίσουν.

— Τέρμα, δηλαδή, η ώραία εποχή των αραβιώνων!

έμποδίζοντας τους άλλους να το εγκαταλείψουν; 'Αντίθετα, μάλιστα, είχαν κάθε συμφέρον να τους δούνε να φεύγουν...

— Μα γιατί θα μ'ας εμπόδιζαν να φύγουμε, ο Ράρα κι' ο Κάδι; παρατήρησε ο Κέλλυ.

Ο Χάνσον κούνησε το κεφάλι του.

— Όμολογώ πως δε βλέπω κι' εγώ το λόγο, είπε, κυττάζοντας τη Σύλβια. Μα δεν υπάρχει λογική μ' αυτούς τους ίθαγενείς... όπως και με τις γυναίκες!

— Τι θα κάνουμε τώρα; ρώτησε η Τζάνις.

Ο Χάνσον έσπρωξε το Χίνς με τη μύτη του παπουτσιού του.

— Ξύπνα, γέρο! του φώναξε.

Ύστερα πρόσθεσε, γυρίζοντας στη Τζάνις:

— Θα φάμε πρώτα κάτι. Κι' ύστερα θα διασχίσουμε τη λιμνοθάλασσα, για να βεβαιώσουμε πως πρόκειται πραγματικά για το «Σάλλυ». Εύτυχως, η βάρκα είναι πάντα στη θέση της, εκεί που την άφισαμε.

Ξανακλώτσησε το Χίνς, δυνατώτερα τώρα:

— Έμπρός, άνοιξε τα μάτια σου και πήγαινε στην κουζίνα! Δεν ξέρουμε πότε θα ξαναφάμε κανονικά. Και θέλω κάτι ζεστό. Μπούχτισα πια από κρύες κονσέρβες.

Ο Χίνς ανασήκωθηκε και ψαχούλεψε για να βρη τη μπουτίλια του. 'Αλλά ο Χάνσον την πέταξε μακριά με μία κλωστή.

— Είναι ώρα για φαί, όχι για πιοτί! φώναξε.

Ο Χίνς έτριψε τα μάτια του και κύτταξε τα πρόσωπα, που τον τριγύριζαν.

— Γιατί έχετε όλοι σας τέτοια μούτρα; απόρησε. Μη μου πητε πως μ'ας βρήκε πάλι καμία κεραμίδια!

— Καί μεγάλη μάλιστα... απάντησε ο Χάνσον. 'Αδικα κατασκοπεύηκαμε χτες τη νύχτα, εσύ κι' εγώ. Ο Ράρα κι' ο Κάδι, ανεβήκανε στο «Σάλλυ» και λίσανε τους κάδους...

Ο Χίνς κατάφερε να σηκωθθ όρθιος.

— Δε σ'ας τάλεγα εγώ; τραύλισε. 'Επρεπε να μ' ακούσετε... Σας είχα προτείνει να μείνει ένας από μ'ας πάνω στο καράβι. Μα εσείς θέλετε πάντα να κάνετε του κεφαλιού σας. Και ν'α τώρα, την παθαμε γιά καλά!

Ο Χάνσον ανασήκωσε τους ώμους του.

— 'Αν είχε μείνει στο πλοίο ένας από μ'ας, θα ήταν τώρα μακαρίτης! Θά τον βρίσκαμε στην κουκέτα του, μ' ένα μαχαίρι χωμένο στην πλάτη. Αυτά τα καθάρματα ξέρουνε καλά από μαχαίρια! Το δείξαμε άλλωστε...

— Ναί, δίκιο έχετε, συμφώνησε ο Χίνς.

Προχώρησε τρεκλίζοντας ως την κουζίνα, για να ετοιμάσει το πρωινό.

Ο Κέλλυ δεν είχε καμμία διάθεση για φαγητό. Του φαινόταν πως κάτι τι δεν πήγαινε καλά... Ο Χάνσον κι' ο Χίνς φέρνονταν κάπως αφύσικα. Τα λόγια τους μοιάζανε σαν προετοιμασμένα...

Ο Κέλλυ αναζήτησε την αιτία αυτής της κακοδιαθέσιας του. 'Ηταν παράλογο να υποπτεύεται το Χάνσον και το Χίνς, εφ' όσον ο πρώτος αναγνώριζε πως είχε ανάγκη από λεφτά και πως βασίζονταν στο ποσοστό, που θα παίρνανε μετά την ανέλκυσι. Είχε δείξει, άλλωστε, ανακούφιση, όταν ο Κέλλυ είχε δεχθθ να ξαναδοτηθθ. 'Επομένως, αυτός κι' ο Χίνς δεν είχαν κανένα συμφέρον να αραποδεσύνουν το σκάφος. 'Ηταν απαραίτητο το «Σάλλυ» για τις καταδύσεις και την ανέλκυσι του χρηματοκιβωτίου.

Όσο για τη «Μάγισσα», ο Κέλλυ δε σκεπτότανε καν πως θα μπορούσε να διασωθθ. Μία καινούργια φουρτούνα θα τη διέλυε εντελώς. Κι' αν το χρηματοκιβώτιο βρισκόταν ακόμα στο βυθισμένο σκάφος, θα βολιόλεσε τόσο βαριά στην αμμο, ώστε κανένας δύτης δε θα μπορούσε πια να το ξαναβρη...

Τι σκέπτεσθε; ρώτησε ο Χάνσον.

— Πολλά πράγματα... απάντησε άρριστα ο Κέλλυ.

Το προγευμα ήταν εσot και πολύ καλύτερο απ' το χτεσινό φαγητό. 'Αλλά μόνον ο Χάνσον φαίνονταν να έχη όρεξη. 'Ετσιγε σα λύκος, ανασήκωνοντας καδ το σ'α μάτια του απ' το πιότο του, για να κυττάρη τη Σύλβια. 'Εκείνη άποφνευε τη ματιά του.

Βέβαια, η κατάσταση ήταν δραματική — σκεπτόταν ο Κέλλυ. 'Εσot, η απάθεια του κόττερου φαίνονταν πάλαι ποτ πως είχε γιαιεβει τη Σύλβια απ' την αδυναμία της για το Χάνσον... 'Η χτεσινή υπερντάσι είχε διαλυθθ, μαί με το τέλος της καταιγίδος. 'Ηταν μία ανακούφισι για τον Κέλλυ, να υπορη να κυττάρη γύρω του χωρίς στενοχώρια. Τον ανακούφισε, εσot κι' αυτό το λίγο!

Μετά το φαγητό, ξεκίνησαν όλοι για τη λιμνοθάλασσα. Ο πρώινος ήλιος ήταν ζεστός. 'Η μπόρα δεν είχε άφισει άλλα ίχνη, εκτός απ' τα ξεριζωμένα δέντρα,

κάμπορους λακκούς με νερό και πτό μακρινό μουγκρητό των κυμάτων. Η επιφάνεια της λιμνοθάλασσας είχε ξαναγίνει λεία σα γυαλί.

Ο Χάνσον θέλησε να τραβήξει κουπί. Είπε στον Κέλλυ πώς θα του έδινε τη θέση του, όταν θα κουραζόταν.

Όταν φτάσανε στη μέση της λιμνοθάλασσας, μπόρεσαν να βεβαιωθούν, ακόμα και δίχως κιβίδια, ότι το πλοίο, που είχε πέσει έξω, ήταν πραγματικά το «Σάλλυ». Η πρύμνη του ήταν κρυμμένη στην άμμο ενός απ' τα μικροσκοπικά νησάκια. Μα, από τόση απόσταση, δε μπορούσαν να ξέρουν τι ζημίες είχε πάθει.

«Ακόμα κι' όταν πήγαν κοντά, είδαν πώς θάπρεπε ν' ανεβούνε στο κόττερο ή να βουτήξουνε και να εξετάσουν τα υψάλα του, για να εκτιμήσουν την κατάσταση του.

Ο Κέλλυ αποφάσισε να κάνη το δεύτερο, για να βεβαιωθεί το γρηγορώτερο.

Ενώ ο Χάνσον έδενε τη βάρκα στο κόττερο, αυτός έδναλε το σόρτ του και σηκώθηκε.

Θα σάς πω σε μερικά λεπτά αν μπορώ ακόμα να χρησιμοποιηθώ το «Σάλλυ», δηλαδή. Αν δεν έχουν σπάσει τα ξύλα του, πιστεύω πως θα μπορέσουμε να το ξεκολλήσουμε.

Ο Χάνσον έκανε να διαμαρτυρηθεί, αλλά μετανόησε.

Δική σας δουλειά είναι, στο κάτω-κάτω, είπε. Εσείς θα κάνετε τη δουτιά.

Κι' οι καρχαρίες... παρατήρησε ανήσυχος η Σύλβια.

Νομίζα πώς δε σάς ένοιαζε... γκρίνιασε ο Κέλλυ.

Η Σύλβια ανασήκωσε, σα να την είχε χαοτικοίσει. Χαμήλωσε τα μάτια της και σώπασε.

Ο Χάνσον έδωσε στον Κέλλυ το μαχαίρι του.

Μπορεί να σάς χρειαστεί, του είπε.

Εκείνος το έπιασε με τα δόντια του και γλιστρήσε ύστερα σιγά-σιγά μέσα στη θάλασσα, για να μη ταλαντευθεί δυνατά η βάρκα και βρεθούν όλοι στο νερό.

Η φουρτούνα είχε αναταράξει όλη τη λιμνοθάλασσα. Το νερό ήταν θολό απ' την άμμο και τα φύκια. Η ορατότητα είχε περιοριστεί στο ελάχιστο, και μάλιστα δίχως ματογυαλιά.

Ο Κέλλυ ακολουθούσε ψηλαφητά την πλευρά του σκάφους, την πλησιέστερη προς την ακρογιαλιά. Τα ξύλα φαίνονταν αδικτα παντού.

Ο Κέλλυ ανέβηκε στην επιφάνεια, για να πάρη αναπνοή, και ξαναβούτηξε. Αυτή τη φορά, πέρασε κάτω απ' την κορφή και εξέτασε την άλλη πλευρά του σκάφους.

Το κόττερο είχε καθήσει στην άμμο. Άλλα κάποιος μυτερός βράχος του είχε ανοίξει μία τρύπα, στην πλώρη, και το αμπάρι που σκόνιζαν μισογεμάτο με νερό.

Ο Κέλλυ ξαναβγήκε για ν' αναπνεύσει και βούτηξε πάλι.

Δεν είχε γελαστεί. Η τρύπα ήταν άσχετα μεγάλη.

Χώθηκε από κεί, μέσα στ' αμπάρι, για να μελετήσει την κατάσταση, στο φώς, που έρχόταν από ψηλά — γιατί είχε φύγει απ' τη θέση του το σκέτασμα του αμπαραίου.

Δεν υπήρχε περισσότερο από ένα μέτρο νερό μέσα στο σκάφος.

ΚΙΡΣΟΙ-ΦΛΕΒΙΤΙΔΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΚΗ ΤΩ ΠΟΔΩΝ

Θεραπεύονται ταχέως οι κίρσοι άνευ έγκλεισής, Αισθητικές Φ. ΒΑΛ. ΣΑΜΗ Σίνα 32, τηλ. 624-777. 11—2 και 5—8. Έκτος Παρασκευής και Σαββάτου. Πρώτη επίσκεψις δωρεάν.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥ ΟΧΛΟΥ

Υπό του Εὐαγγελικού Ἱεροκήρυκος ΣΠΥΡΟΥ ΣΩΔΙΑΤΗΣ

«Έχεις άραγε ακριβή ιδέα τί είδους άνθρωπος είσαι; Μή διασθής ν' απαντήσεις. Ίσως έχεις επηρεασθί από τά νέα της ημέρας που έχεις διαβάσει. Έχεις επηρεασθί από τούς ανθρώπους με τούς οποίους έχεις συνμιλήσει σήμερα. Ίσως βρίσκεσαι ανάμεσα σέ πλήθος ανθρώπων. Πολύ δύσκολο πράγμα να καταλάβη κανείς τί είδους άνθρωπος είναι, όταν εὐρίσκεται υπό τήν επιδρασίν άλλων και μέσα σ' ένα πλήθος. Η φύσις σου συνήθως αλλάζει σύμφωνα με τίς ιδέας εκείνων ανάμεσα στούς οποίους ζής ή με τούς οποίους έχεις σχέση. Λίγοι είμεθα εκείνοι που θα μπορούσαμε ν' αντιταθώμε στην επιδρασίν τών πολλών. Παίρνουμε το χρώμα του ἡλίου που βασιλεύει γύρω μας συνήθως. Μέσα σέ πλήθος τών επαναστατών αθέλα σου μπορείς να γίνης και σύ επαναστάτης. Μέσα σέ πλήθος τών προσευχομένων αθέλα σου μπορείς και σύ να γίνης προσευχόμενος. Δεν είμαι ο πραγματικός εαυτός μου όταν βρεθώ ανάμεσα σέ πλήθος ανθρώπων.

Επείστρεψε μία μέρα ο Χριστός από ένα Του ταξίδι από μία περιοχή, που λεγόταν Γαδαρηνή, όπου είχε απελευθερώσει έναν δαιμονιζόμενον. Τόν υπεδέχθη τόν Χριστόν πολλός όχλος. Ίσως είχαν ακούσει ή ήθι τί είχε κάνει ο Χριστός για τόν δαιμονιζόμενον. Μαζί με τόν όχλο τών επλησίασε και κάποιος ονομαζόμενος Ἰάειρος, άρχων τής συναγωγής και τόν παρακάλεσε να μπη σέ σπίτι του για να θεραπεύση τήν δωδεκάχρονη κόρη του, ή οποία έπασχε και έπρόκειτο να άποθάνη. Δέχθηκε να πάη ο Χριστός. Ποτέ Του δεν άρνήθηκε ο Χριστός να πάη εκεί που υπάρχε πόνος και θλίψις. Είναι έτοιμος και στί δικιά σου, τί ζωή να μπη άν αυτή μαστίζεται από τά δάσανα τής ζωής. Τόν ήκολούθησαν οι όχλοι και τόν συνέβληθον. Δεν ήξευραν στήν πραγματικότητα τί ήθελεν από τόν Χριστό οι άνθρωποι αυτοί που άποτελούσαν τόν όχλον τής συνοδείας Του. Μαζί τούς βρέθηκε και μία γυναίκα. Ενώθηκε με τόν πλήθος έκεينو με τήν βεβαιότητα ότι κανένας δεν θα ήξευρε ποιά ήταν. Επαμφεληθήκε τήν παρουσία του πλήθους για να κρύψη τήν ταυτότητα της. Γι' αυτό ακριβώς και μεις πολλές φορές χανόμαστε μέσα σέ πλήθος για να μη μάς αναγνωρίσουν οι άνθρωποι για ό,τι πραγματικά είμεθα. Ήθελε να συναντήση τόν Χριστόν, αλλά δεν ήθελε να ανακλυφώνουν οι άλλοι ότι ή επιθυμία της ήταν να συναντηθή με τόν Χριστόν.

Τόσο μεγάλος πλήθος και όμως φαίνεται ότι κανείς απ' αυτούς δεν ήγγισε τόν Χριστόν. Χωρίς να τόν εγγύρουν, ο Χριστός δεν τούς σώζει. Η εικόνα του Χριστού με τόν πλήθος που τόν ακολουθούσε, τότε, είναι ακριβώς ή εικόνα τών οποίων βλέπουμε στή δική μας εποχή. Η θρησκεία μας δεν είναι θρησκεία τού ατόμου και τής ατομικής σχέσεως τού ανθρώπου προς τόν Θεόν, αλλά είναι θρησκεία όχλου, θρησκεία τής ψυχολογίας τής μάζας. Είμαστε Χριστιανοί, πηγαίνουμε στήν Εκκλησία, γιατί όλος ο κόσμος τόν κάνει στήν Ελλάδα και γιατί είμεθα Έλληνες επί τέλους.

Αν έδώ σταματά ή θρησκεία σου, αν τόσος είναι ο Χριστιανισμός σου, έρχομαι να σου πω ότι καί το βασικό σου λείπει. Ακολουθείς τόν Χριστόν από μακριά αλλά είναι ανάγκη ν' αναγνωρίσεις ότι μ' άρνηται και κάτι περισσότερο τόν άποίον θα μπορούσες να κινήσ. Να πάσης τόν Θεόν, όπως ή αίμορροειδής εκείνη γυναίκα, να έγγισες και σύ προσωπικά τόν Χριστόν και να δοκιμάσης τήν δύναμίν Του στήν προσωπική ζωή σου. Αν ή γυναίκα αυτή μέχρι τέλους ακολουθούσε τόν

πλήθος χωρίς να έγγισή τόν Χριστόν, δεν έπρόκειτο να θεραπευθή από τήν ασθένειά της. Χρειάσθηκε πραγματικό θάρρος για να τόν κινή αυτό. Άνάμεσα σέ πλήθος θα υπήρχαν ασφαλώς και οι θαυμαστές του Χριστού που δεν ήθελαν κανένα να Τόν ευλογήση. Ήξευραν ότι ο Χριστός έδίδε ελπίδα σέ όσους σπινί τόν ἱαίρου για να θεραπεύση τήν κορούλα του όπως τόν είχε παρακαλέσει. Η γυναίκα όμως αυτή ήξευρε ότι και πηγαίνοντας ο Χριστός, θα μπορούσε να θεραπεύσει και τήν ίδια.

Η γυναίκα αυτή άπεδείχθη ότι ήταν ή σωφρότερη απ' όλο εκείνο τόν πλήθος. Ήταν ή μόνη, ή οποία έδοκίμασε τί δύναμι του Χριστού. Μή διστάσης και σύ να γίνης ο μόνος ανάμεσα σέ πλήθος μεγάλο, που θα έγγισης τόν Χριστόν. Έκεינו δε που ο Χριστός δεν έκαμε για τόν πλήθος τόν έκαμε για τή γυναίκα αυτή. Στάθηκε να ρωτήση ποιός Τόν ήγγισε διότι αισθανόθηκε δύναμι να θγαίνει από τόν πρόσωπό Του. Μα επί τέλους δεν είχε κάμει τίποτε σέ τόσο πλήθος ή παρουσία του Χριστού; Αυτό είναι ακριβώς εκείνο τόν οποίον εξέπληξε τόν Πέτρον όταν τόν ήρώτησε «Επιστάτα, οι όχλοι σε συμπεριφέρουν και σε συνθλίβουν, και λέγεις: τίς μου ήγγισεν; Όλος αυτός ο όχλος φαίνεται ότι άδικα ακολουθούσε τόν Χριστόν. Κοιμιά δύναμις από τόν Χριστόν δεν δώκε για να έγγισή τών τών οϊουδήποτε έκτός από τήν ζωήν τής γυναίκας αυτής. «Ο δε ἰησούς είπε» μου ήγγισέ τίς; διότι έγώ ένόμισα ότι έξηλθε δύναμις απ' έμού, ίδουσα δε ή γυνή ότι δεν έκρύβθη, ήθε τρέμουν και προσπεσούσα εις Αυτόν άπήγγειλε προς Αυτόν ένώπιον παντός που λαοί διά ποίαν αίτιαν ήγγισεν Αυτόν, και ό,τι παρεβλής Ιατρείου. Χρειάστηκε δύναμις, παρηγορία, θάρρος για τήν γυναίκα αυτή ν' άποκαλύψη τί έκαμε. Όταν ο Χριστός σώζει κάποια ψυχή τόν έξυρει ο ίδιος, αλλά τόν καταλαβαίνεις και σύ. Και μία και επέβη αυτή ή ριζική αλλαγή στή ζωή σου μία και αναγεννήσις σου, δεν είναι δυνατόν παρά να σταθής ένώπιον τού πλήθους και να τόν διακηρύξης και να τούς πής ότι είναι ματαία ή θρησκεία τής μάζας και είναι άπολύτως άναγκαία ή προσωπική επαφή με τόν Χριστόν.

Άραγε ή δικιά σου θρησκεία είναι θρησκεία μάζης ή έκαμες τήν προσωπική επαφή σου με τόν Χριστόν, τόν ήγγισες για να δοκιμάσης τήν δύναμίν τής Σωτηρίας Του;

ΣΠΥΡΟΣ ΣΩΔΙΑΤΗΣ

ΜΕΝΤΙΟΥΜ ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ

ής Εταιρίας Ψυχικών Έρευνών Βραβείον Τηλεπαθείας μακράς άποστάσεως). Δέχεται καθ' έκάστην 2—11 π.μ. και 5—8 μ.μ. δώδεκ Μεσσηνίου 25 Α' δωρεά (στασίον Μουτρίου). Τηλέφωνον 810.275.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατήριον και Σταυρινάρι 28 (παρά τήν Ὁμόνοιαν) 9—2 και 5—7½ μ.μ. Τηλέφωνον 523.708.

Μά ήταν αρκετό... Τό «Σάλλυ» έπρεπε να θεωρηθή καταδικασμένο. Για να επισκευασθί τέτοια όχημα, θα έπρεπε να τόν τραβήξουν έξω απ' τή θάλασσα. Και δεν είχαν βέβαια, τά μέσα.

Ο Κέλλυ, βυθισμένος σέ νερό, σχεδόν ως τή μέση, άκούγε τούς ήχους, που έφταναν από ψηλά. Φαινόταν πώς ο Χάνσον, ο Χίνς κι' οι δυο κοπέλλες είχαν βουτήξή να περιμένουν στή βάρκα, κι' είχαν ανεβή σέ σκάφος, για να κρύνουν σέ ποιά κατάσταση ήτανε.

Θέλησε να τούς φωνάξη... Άλλά σταμάτησε άπότομα. Γιατί, καθώς κυττάζε τή στασιμμένα ξύλα, παρατήρησε κάτι, που τόν έκαμε να τή εξέταση από πιο κοντά. Άν τόν σκάφος είχε τρυπήσει, χτυπώντας πάνω σέ βράχο, γιατί τότε τά θεατρίδια τών ξύλων διευθύνονταν προς τά έξω;

Ο Κέλλυ μάζεψε μερικά συντριμμία, που έπιπλέανε σέ νερό, μέσα στ' αμπάρι. Και εξέτασε σέ φώς ένα απ' αυτά.

Ήταν ένα ξυλάκι, που φαίνονταν κομμένο με τσεκούρι... σαν κάποιος να είχε χτυπήσει απ' τόν μέσα μέρος τόν σκάφος, για να τόν τρυπήσει!

Ο Κέλλυ εξέτασε προσεχτικότερα τά ξύλα. Ύστερα προχώρησε, μέσα σέ νερό, ως τόν ντουφέκι με τόν τρόφιμα, και άνοιξε τήν πόρτα του.

Όλες οι προμήθειες, που είχε ίσχυρισθί ο Χίνς, πώς τίς είχαν κλέψει οι δυο Ιθαγενείς, βρίσκονταν εκεί, στή θέση τους! Όταν ο Χίνς τόν είχε μιλήσει για τήν κλοπή, αυτός τόν είχε πιστέψει και δεν είχε γυρφέι να βεβαιωθεί ο ίδιος.

Ήταν έξοχη και ύγρασία μέσα στ' αμπάρι. Ωστόσο, ο Κέλλυ ένιωσε να κυλά σέ πρόσωπό του κρύος ιδρώτας.

Όχι, δεν είχαν ληστέψει τά τρόφιμα τούς ο Ράρα κι' ο Κάβι. Ούτε είχαν ληστοπρακτήσει. Ούτε και είχαν λύσει αυτοί τόν σκάφος απ' τόν άγκυροβόλο του.

Ήταν σίγουρα νεκροί, έδώ και μία βδομάδα!

Ανεβαινόντας τή σκάλα, που ώδηγούσε σέ κατάστρωμα, ο Κέλλυ ευχότανε να είχε στή διάθεσί του κάποιο άλλο όπλο, κι' όχι ένα απλό μαχαίρι...

Είδε τούς δυο άντρες και τίς κοπέλλες σκυμμένους πάνω απ' τήν κουπαστή, να κυττάζουν τή θάλασσα.

Έμένα, γυρεύετε; τούς ρώτησε.

Η Σύλβια στράφηκε άπότομα.

Δόξα σοι ο Θεός! φώναξε μ' άνακούφιση. Άργούσαμε ν' ανεβήτε και φοβήθηκε μήπως...

Δεν άποτελείωσες τί φράσι της. Ο Χάνσον κυττάζε τόν Κέλλυ.

Έν τάξει! είπε σαρκαστικά. Τώρα τά έξερεις όλα... Μα γιατί να είσαι τόσο περιεργός; Τί έξερει δηλαδή; ρώτησε ή Τζάνις.

Ο Κέλλυ έσφίγγε στή χούφτα του τόν μαχαίρι του.

Ο Ράρα κι' ο Κάβι είναι νεκροί, δήλωσε. Δέ λύσανε αυτοί τόν κόττερο, αλλά ο Χάνσον κι' ο Χίνς. Και για νάνα πιό σίγουροι πώς θα βουτιάξη, άνοιξαν μία τρύπα σέ σκάφος, μ' ένα τσεκούρι.

Είναι νεκροί ο Ράρα κι' ο Κάβι... είπε ή Τζάνις.

Ναι. Έτσι πηγαυόθηκε στόν ώμο ο Χάνσον... Όταν τόν βρήκαμε εκείνη τή μέρα, ανάμεσα στά χαμοκαλά, γυρίζε απ' τήν ακρογιαλιά, άφου βουτιάξε τόν νερόν του Ιθαγενών κι' έξέφαινε σέ πτώματά τους.

Μας φοβούσκατε με παραμύθια, φίλε! φώναξε ο Χίνς σαρκαστικά. Μπορείς ν' άποδείξεις αυτά, που λές;

Δέ μπορώ άκόμα ν' άπο-

δείξω τίποτε για τόν Ράρα και τόν Κάβι, άπάντησε ο Κέλλυ. Μα για τόν κόττερο, μπορώ! Η τρύπα, κάτω στ' αμπάρι, έχει γίνει από μέσα προς τά έξω!

Ο Χάνσον πήγε σιγά-σιγά πιό κοντά του.

Ο Κέυ! πρόφερε. Άφου έξερεις τόσα πολλά, καλύτερα να μής και τά υπόλοιπα... Νομίζα πώς σε φόβισα χτές, που σταμάτησα τήν τρύπα. Μα, όταν μου άναγγείλες πώς σκόπευες να ξαναβουτήσης, δε θέλησα να διακινδυνέω. Όταν, λοιπόν, γύρισες απ' τή βόλτα σου, φωνάζοντας πώς τόν κόττερο έξερνε τήν άγκυρά του, βοήκα ένα καλό τρόπο να τά κανονίσω όλα.

Ήρθαμε έδώ με τόν κόττερο, ο Ντίγκμπυ κι' έγώ, με τά πανιά μοναχα. Τό ρίξαμε έξω και άνοιξαμε τήν τρύπα. Ύστερα είδαμε και πέρασε να γυρίσουμε στήν καλύβα, με κινήν τή μύτρα. Γι' αυτό άργήσαμε τόσο...

Μά γιατί; Γιατί; ρώτησε ή Τζάνις.

Ο Χάνσον μπήκε στήν καμπίνα. Όταν ξαναβγήκε, κρατούσε τά δυο ντουφέκια. Πέταξε τόν ένα σέ Χίνς και με τ' άλλο σημάδεψε τόν Κέλλυ.

Πέτα άμέσως τόν μαχαίρι! διάταξε. Θέλω να τ' άκούσω να πέφτουν πάνω σέ κατάστρωμα.

Ο Κέλλυ ύπάκουσε άναγκαστικά.

Ρώτησα γιατί τόν κάνετε, αυτό; έπέμεινε ή Τζάνις.

Γιατί να μή σάς τόν πούμε; άπάντησε ψυχρά ο Χάνσον. Έτσι κι' έτσι, δεν πρόκειται να γράψετε στήν έφημερίδα σας αυτή τήν ιστορία... Όπως έλεγα και χτές, τά πράγματα παίρνουν συχνά παράξενο όρμον... Είχε πέσει γυροσουζιά απ' τήν άρχή σ' αυτή τήν άποστολή κι' εξακολουθεί άκόμα...

Τί θέλετε να πητε; ρώτησε ο Κέλλυ.

Ο Χάνσον άνασήκωσε τούς ώμους του.

Μά είναι άπλούστατο! Όταν θαθούνη έδώ οι άρχές τού Πάγκο, για να δούνε τί άπογίναμε, φοβάμαι πώς δε θα βρούνε ούτε σένα, ούτε τίς μίς Χάρτ! Θά τούς υποδεχθούμε μοναχα ο Χίνς, ή Σύλβια κι' έγώ!

Η Σύλβια προστάθηκε να μιλήση, ανάμεσα στά δάκρυά της.

Όχι, όχι, τράυλιζε, δε μπορείτε να τόν κάνετε, αυτό... Μου υποχρεώκατε...

Ο Χάνσον τή χτύπησε βέναν σέ στόμα.

Σκαμμός! μούγκρισε. Άν δεν είχες πίτουρο μέσα σέ ώριο σου κεφαλάκι, θα καταλάβαινες πώς δε γίνεται αλλοίως... Η μήπως θέλεις να πäs και σύ με τή παρέα τους; Αυτό θα γίνη, αν δεν κρατήσης αυτό, που μου έταξες...

Τί σάς έταξε; ρώτησε ο Κέλλυ.

Θάπρεπε να τόχης καταλάβει από καιρό, άπάντησε σαρκαστικά ο Χάνσον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Μ' όλο, που ήταν άπολος αντίκρου στά γεμάτα ντουφέκια τού Χάνσον και τού Χίνς, ο Κέλλυ δεν ένιωθε πολλή ανήσυχια. Είχε χαθή ή έντύπωσι τού πως ζούσε ένα φανταστικό έπίλητη. Τώρα ήξερε τούς εχθρούς του...

Η Σύλβια έλάμβανε πάντα. Μα ή Τζάνις δε φαίνονταν συγκινημένη, σα να μνή τήν είπ: τρουάει καθόλου ή φοβέρα τού Χάνσον.

Ο Χίνς μπήκε στήν καμπίνα και ξαναβγήκε, με τόν ντουφέκι στήν χέρι και σ' άλλο μία μπουτίλα ούισκι, απ' τόν άνεξάντητο άποθεμα του.

Τί περιμένουμε; φώναξε. Δεν έξορ τί λές εσείς, μα έγώ δε θα ήσυχάζω όσο είναι άκόμα ένωντό αυτό τόν κάθρομα

Αυπάμαι πολύ, είπε ο Χίνς μ' ένα κορόϊευτικό γαμόγελο.

χέρια μας, δε θα μάθη κανείς τήν αλήθεια, γι' αυτή τήν ιστορία.

Κούνησε πάλι τόν ντουφέκι του. — Εμπρός, λοιπόν! Ούστ! Στή βάρκα όλοι! Πρώτα οι κοπέλλες...

Επίσπεσε τή Σύλβια απ' τόν χέρι. — Έκτός αν θέλεις νάθεις μαζί μου μέσα στήν καμπίνα και να κρατήσης τήν ύπόσχεσί σου, πριν να βγούμε σέ νησί! Τί μούκανε τά γλυκά μάτια, χτές τ' άπόγεμα, όταν σταμάτησα τήν τρύπα, που έστεινε άέρα στόν Κέλλυ;...

Τά διάφορα στοιχεία τού αίγινύματος παίρνανε τήν κανονική θέση τούς μέσα σέ μυαλό τού Κέλλυ... Ντεσπότηνε τώρα, που είχε υποπτευθή τή Σύλβια.

Όχι, δεν είχε ριχτή σέ Χάνσον, για να τόν άναγκάση να σταματήσει τήν τρύπα! Απειναντίας, τού είχε πούλησει τόν κορμί της, για να δεχτή να τήν ξαναβάλει σέ λειτουργία. Δεν ήθελε να πεθάνη ο Κέλλυ. Άντίθετα, ήταν έτοιμη να δοθή σέ Χάνσον, για να τόν σώση τή ζωή.

Η Σύλβια έλευθερώσε άποτομα τόν χέρι της.

Μή μ' άγγίζετε! φώναξε. — Βλέπεις; Δεν έχει καθόλου καλή θέλησι, είπε κοροϊδευτικά ο Χίνς. Φαίνεται πώς δεν είσαι γυφί, όσο φαντάζεσαι!

Ο Χάνσον τούρριξε μία ματιά φασμακερή.

Θά τόν δούμε... μούγκρισε. Και τώρα δρασκέλιστε όλοι τήν κουπαστή!

Η Τζάνις άναστήναζε. — Άφού εσείς διατάζετε... μούρμουρισε.

Κάθως προχωρούσε προς τήν κουπαστή, άνοιξε τήν κρεμαστή τσάντα της.

Επιτρέπετε ν' άνάψω τσιγάρο; πρόσθεσε.

Ο Χάνσον άνασήκωσε άδιάφορα τούς ώμους του. Ήταν άκόμα έξω φρενών με τούς ειρωνικούς ύπαγεινύους τού Χίνς.

Η βάρκα είχε άπομακρυνθή, όσο τής έπέτρεπε τόν μακρος τού σκονιού. Ο Χάνσον έσκυψε και, με τόν ελεύθερο χέρι του, τήν τραβήξε προς τόν κόττερο. Καθώς άνασηκωνόταν ύστερα, ή Τζάνις έδναλε απ' τήν τσάντα της ένα πιστόλι και κολλήσε τήν κάννη στά νερά του!

Τώρα δίνω έγώ διαταγές, είπε ήμερα. Πιτάχτε στή θάλασσα τόν ντουφέκι σας. Άμέσως!

Βλέποντας τόν να διατάζει, πρόσθεσε:

Μακάρι να μνή υπακούσετε! Δεν έξερτε πόσο θα μ' ευχαρίστηση, αν πατήσω τή σκανόλα!...

Ο Χάνσον έοριξε μία ματιά πάνω απ' τόν ώμο του. Και τόν πρόσωπό του βράχια από κρυό ιδρώτα.

Κρατάει πιστόλι, Ντίγκμπυ; ρώτησε.

Μαί, δυστυχώς, άπάντησε ο Χίνς. Και φαίνεται πώς ξέρει να τόν μεταγυρίζεται.

Ο Χάνσον άφηνε να πέση στή θάλασσα τόν ντουφέκι του.

Και σεις, Χίνς! πρόσθεσε ή Τζάνις, χωρίς ν' άνοισή απ' τά μάτια της τόν Χάνσον.

Τί να κάνω, Σβέν; ρώτησε ο γέρος.

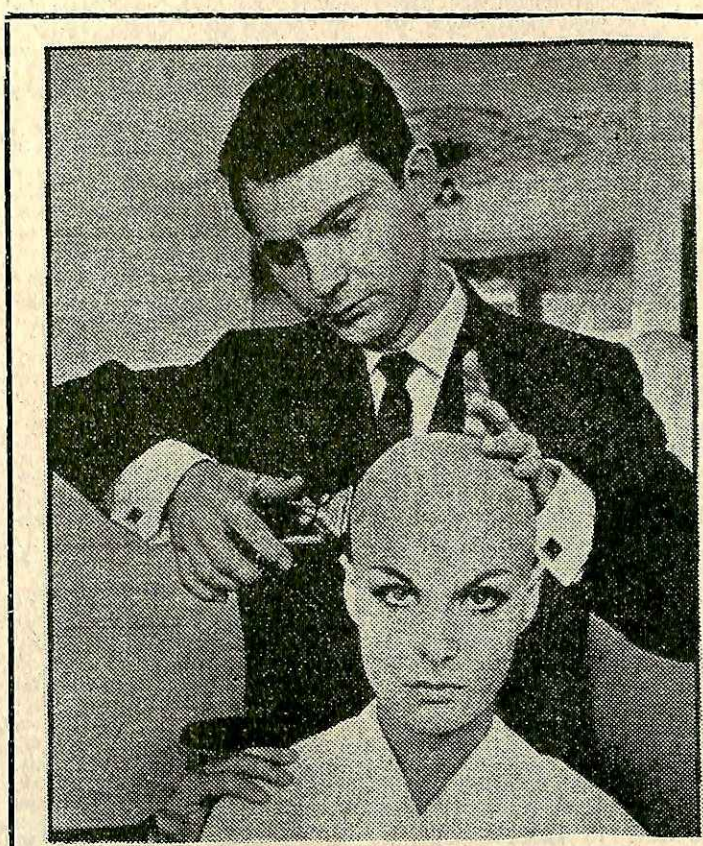
Ο Χάνσον είχε μυσκευτή στόν ιδρώτα.

Καλύτερα να κάνης ό,τι σου λέει, άπάντησε.

Ο Χίνς πλησίασε στήν κουπαστή και πέταξε τόν όπλο του στή θάλασσα.

Πρώτη μου φορά βλέπω δημοσιονόμο να κουβαλάει μαζί της πιστόλι, γκρίνιασε.

Σωστή ή παρατήρησί σας, είπε ή Τζάνις. Βλέπετε όμως, έγώ δεν είμαι δημοσιονόμος. Ούτε κι' ο Τζέκ Φίλιπς ήταν δημοσιονό-

ΧΕΙΜΩΝΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΜΕ ΞΥΡΙΣΜΕΝΟ ΚΕΦΑΛΙ:

Χειμώνα — καλοκαίρι ή Μπιμπέλο, τόν χαριτωμένο Μανιέκν του Ζάκ. Έστερέλ, είναι ύποχρεωμένη να έχη διαρκώς ξυρισμένο τόν κεφάλι, σαν τόν Γιερά Μπρύνιερ. Άφου επέδειξε τή φθινόπωρήν μόδα, παρουσιάζει τώρα τίς χειμωνιάτικες κρεσσίν του διασημού Παρσινού ράφης, οι οποίες καταρώρισε να δημιουργήση άρκετό θόρυβο γύρω από τίς επιδείξεις του, χρησιμοποιώντας μανιέκν, που δεν έχουν ούτε μιά τρύχα σέ κεφάλι τους.

Ήπια μία γουλιά απ' τή μπουτίλα του και πρόσθεσε:

Είναι πολύ ζορκός! Αυτός μάς τά χαλάσε όλα...

Θά τόν κανονίσω, όταν φτάση ή ώρα, άπάντησε ο Χάνσον. Μπορούμε να εξηγήσουμε τήν τρύπα σ' ό υπάρι. Θά πούμε πως τήν άνοιξαμε ο Ράρα κι' ο Κάβι. Δέ θέλω όμως αίσματα πάνω σέ κατάστρωμα. Μπορεί να μάς βάλουνε σε υπελάδες.

Ο Κέλλυ υπολόγισε ποιές πιθανότητες είχε ν' άρπάξη τόν ένα ντουφέκι. Μα έκρινε πως ήταν έλαχίστες.

Τί θα κάνουμε, λοιπόν, μ' αυτούς τούς δυο; ρώτησε ο Χίνς. Θά τούς βγάλουμε σέ νησί.

Ο Χίνς ρούφηξε άλλη μία γουλιά.

Γιατί; ξαναρώτησε.

Έτσι, θα μπορούσαμε να κρύψουμε τά πτώμα

ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΟΥ ΒΑΡΑΘΡΟΥ

ΤΑ κόκκινα μαλλιά της Σέιλα Ντάβινσον άστραφταν, στόν ήλιο της Αφρικής. Ήλλη, λεπτή, μ' ένα ελαφρό μπλουζάκι και με χακή παντοφλί, ήταν πολύ έλκυστική. Από τη βεράντα του μπαγκαλόου, παρατηρούσε τους τρεις άντρες που περπατούσαν στο σκοτισμένο δρόμο, προχωρώντας προς την δεξαμενή.

Μπροστά από τους δυο βοηθούς του, πήγαινε ο Πόπ Ντάβινσον, ο πατέρας της Σέιλα, ο ηλικιωμένος μηχανικός που είχε αναλάβει τη μεγάλη υδροηλεκτρική εγκατάσταση.

Εδώ και τρία χρόνια, δηλαδή από τότε που είχε κλείσει τα είκοσι, η Σέιλα άποτέλουσε μέλος της αποστολής, κρατούσε το σπιτί και βοηθούσε τον πατέρα της στη δουλειά του γραφέως. Είχε συνθίσει πια να ζή σ' εκείνη την κατάξερη και άγρια γη.

Καμιά φορά, ένοιωθε πως της έλειπε κάτι — ίσως οι χοροί, που αποτέλουσαν τη μεγαλύτερη διασκέδαση της στη πατρίδα. Μά, εύτυχώς, η συντροφιά του Τζών Έβενσον, του ενός από τους βοηθούς του πατέρα της, δεν την είχε αφήσει να αισθανθώ τη μοναξιά.

Ο Τζών, τρία χρόνια μεγαλύτερος από τη Σέιλα, ήταν ένας ώριμος νέος, ψηλός, με ξανθά μαλλιά και ζεστά σκούρα μάτια. Αρκετές φορές οι δυο τους έπαιρναν μαζί το λεωφορείο και πήγαιναν στην πόλη, για να δουν ένα καλό φιλμ ή για να χορέψουν. Και αυτές οι μικρές, μα ευχάριστες παρενθέσεις διαλύανε λίγο τη μονοτονία της ζωής εκείνης.

Ο Τζών ήταν ένας νέος σοβαρός και τίμιος και η Σέιλα καταλάβαινε πως μπορούσε να του έχει εμπιστοσύνη. Ίσως να του έλειπε εκείνη ή όσοι του ρομαντισμού, που θα μπορούσε να ξετρελλάνη, που κοπέλλα μ' η Σέιλα έβρισκε ευχάριστη τη συντροφιά του.

Ναι, την έβρισκε ευχάριστη, μέχρι την ημέρα που έφτασε ο Ρίκκου Φέντον, ο δεύτερος βοηθός της αποστολής. Ήταν πιο μικρούς από το Τζών, δυο χρόνια νεώτερος και, αντίθετα από κείνον, είχε μαύρα μαλλιά και παράξενα γαλάζια μάτια κάπως ψυχρά, αλλά ένα χαρκτηρη εθιμο, ζωηρό, ενθουσιώδη.

Ο έρχομός του είχε φέρει κάτι καινούριο στη Σέιλα, την είχε ευπνήσει την επιθυμία για κάτι διαφορετικό...

Τώρα οι τρεις άντρες είχαν χαθεί πίσω από το λόφο. Η Σέιλα ξαναμπήκε στο μπαγκαλόου. Δεν είναι ώρα για να όνειρεύωμαι, μουρμούριζε, πρέπει να κυττάξω λίγο τα λογιστικά βιβλία. Μ' όταν κάθισε μπροστά στο γραφείο, δεν κατάφερε να αφοσιωθεί στους αριθμούς. Η σκέψη της ήταν πολύ παραγμένη.

Πόσα πράγματα είχαν συμβεί σε τόσο μικρό διάστημα! Όλα είχαν αρχίσει πριν δυο μέρες, την ώρα που αυτή και ο Τζών ήταν έτοιμοι να φύγουν, για να πάνε να χορέψουν στη πόλη. Την τελευταία στιγμή, ο πατέρας της τους χέλασε τα σχέδια.

— Αυπάμαι, τους είπε, μ' άποψε χρειάζομαι το Τζών για μία επείγουσα δουλειά. Πρέπει να με βοηθήσει να ετοιμάσουμε τους υπολογισμούς για τη νέα εγκατάσταση.

— Ω μπαμπά! παραπονέθηκε η

Σέιλα. Δεν μπορείτε να αναβάλετε για αύριο;

— Όχι, δυστυχώς, απάντησε ο Πόπ, αν δεν τελειώσουμε άποψε αυτούς τους υπολογισμούς, θα κρατήσουμε χωρίς δουλειά μία όλοκληρη μέρα τουλάχιστον εκατό ανθρώπους.

— Ο πατέρας σου έχει δίκιο, Σέιλα, είπε επιβαίνοντας ο Τζών, δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά. Μά δεν υπάρχει λόγος να μην πάς κι εσύ στο χορό. Είμαι βέβαιος πως ο Ρίκκου θα δεχτεί πρόθυμα να σε συνοδεύσει.

— Και βέβαια, με μεγάλη χαρά, απάντησε ο Ρίκκου κάνοντας μία άστεία υπόκληση.

Ετσι, ο Ρίκκου της έκανε τον καβαλιέρο. Χόρεψε μαζί της όλους τους χορούς, κι' εκείνη τη βραδυά η Σέιλα διασκεδάσε πολύ περισσότερο απ' όσο είχε φανταστή. Ο Ρίκκου είχε το χάρισμα να λή εκείνο που χρειαζόταν, στην κατάλληλη στιγμή. Στο τέλος της βραδυάς, τη στιγμή που έλεγαν καληνύχτα, ο νέος την φίλησε, στην βεράντα του μπαγκαλόου.

Η ανάνησι εκείνου του φιλιού είχε μείνει πολύ ζωνηή στη σκέψη της και εξακολουθούσε να την ταράζει.

«Είναι παράξενο» σναλογίστηκε από δυο μέρες τώρα, από κείνο το βράδυ, έχω την εντύπωση πως ο καιρός άρχισε να τρέχει. Ξέρω πως φέσθηκε σαν άνυψη. Και ύστερα... δεν έπρεπε να πω εκείνα τα λόγια στο Τζών, δεν έπρεπε να του τα πω ποτέ.

Έκλεισε τον κατάλογο που είχε μπροστά της. «Υστερα σηκώθηκε και πήγε να σταθί στην πόρτα της βεράντας, κυττάζοντας προς την κατεύθυνση των έργων, ενώ οι σκέψεις εξακολουθούσαν να τριβελίζουν βασανιστικά το μυαλό της...»

Το επόμενο πρωί από τη βραδυά του χορού, ενώ εργαζόταν στο γραφείο, είδε το Τζών να παρουσιάζεται στο κατώφλι της πόρτας.

Σέιλα, της είπε με φωνή ταραγμένη, θέλω να σε προειδοποιήσω... Πρέπει να προσέχεις το Ρίκκου. Τί θέλεις να πής; τον ρώτησε αυτή, ενώ η φωνή της γινόταν σκληρή.

— Ότι ο Ρίκκου δεν είναι άκριτος όπως τον νομίζεις.

— Μήπως ζηλεύεις;

— Μ' με παρεξηγής, μ' υπάρχουν πράγματα που θα έπρεπε να τα ξέρεις.

— Δεν θέλω να μάθω τίποτα. Άλλωστε, είμαι ίκανη να προσέξω τον εαυτό μου. Ο Ρίκκου είναι πολύ ευχάριστος και ζέρει να διασκεδάσει πραγματικά μία κοπέλλα! του απάντησε θυμωμένη.

— Σ' είδα στη βεράντα όταν γυρίσατε, είπε ο Τζών, κοκκινίζοντας ελαφρά, μ' με φωνή ήρεμη.

— Ε και λοιπόν; απάντησε η Σέιλα κυττάζοντας τον προκλητικά.

— Για πές μου, όμως, ποιος σου έδωσε το δικαίωμα να με κατασκο-

— Ήθελα μόνο να σε κάνω προσεκτική, Σέιλα...

Αυτή σήκωσε τους ώμους και άπομακρύνθηκε, θυμωμένη, αφήνοντας το Τζών φανερά θλιμμένο. Από τότε, δεν είχε ξαναμιλήσει μαζί του, ούτε κι' όταν της πέρασε ο θυμός και άρχισε να μετανοιών για τα λόγια που του είχε πη.

Άλλωστε, δεν είχε βρή εύκαιρία. Οι άντρες είχαν δουλέψει όλη την προηγούμενη μέρα και είχαν γυρίσει πολύ άργα. Από τις συζητήσεις τους, η Σέιλα είχε καταλάβει πως κάτι δεν πήγαινε καλά.

Η κεντρική δεξαμενή, όταν τελειωνε, θα έπρεπε να τροφοδοτηθ από νερό που θα έρχόταν από το βουνό, περνώντας από μεγάλα σωλήνες που σχημάτιζαν ένα τούνελ. Μά ένας απ' αυτούς τους σωλήνες ήταν φραγμένος από τα ξύλα που είχαν χρησιμοποιηθ για το φτιάξιμό του.

Πρέπει να ελευθερώσουμε το σωλήνα, είχε πη ο Πόπ το περασμένο βράδυ. Αυτό πρέπει να γίνει αύριο, που θα λείπουν οι εργάτες και θα μπορούμε να δουλέψουμε ήσυχοι.

— Δεν θα φτάσει το βάρος του νερού για να τον ελευθερώσει; ρώτησε ο Τζών.

— Δεν μπορούμε να διακινδυνέσουμε, απάντησε ο Πόπ κοιτώντας το κεφάλι. «Όχι, πρέπει να κατεβούμε μέσα στο σωλήνα. Έσ' — πρόσθεσε γυρίζοντας στο Ρίκκου — φρόντισε να φέρις ένα μακρύ σκοινί. Πρόσεξε, όμως, γιατί το ένα από τα δυο, που βρίσκονται στην άποθήκη, είναι φραγμένο σε κάποιο σημείο.

Κυττάζε να διαλέξεις το καλό, είπε χαμογελώντας ο Τζών. Δεν θα μού άρεσε να βρεθώ μέσα σ' εκείνο το σωλήνα, σε βάθος οδόντα μέτρων, κρεμασμένος από ένα σκοινί που θα μπορούσε να σπάσει από στιγμή σε στιγμή.

Μην ανησυχείς καθόλου, απάντησε ο Ρίκκου, θ' φροντίσω να φέρω το γερό σκοινί.

Θέλετε να πής πως ο Τζών θα κατέβη μέσα σ' εκείνο το σωλήνα; ρώτησε η Σέιλα, χλωμιάζοντας λίγο.

Ναι, απάντησε ο Ρίκκου, μ' μην ανησυχείς, είναι μία δουλειά σίγουρη, φτάνει να κρατήση το σκοινί.

— Πάμε να κοιμηθούμε τώρα, είπε ο Πόπ, ενώ σηκώνονταν, αύριο το πρωί θ' πρέπει να σηκωθούμε νωρίς.

★

Όσο ο ήλιος ανέβαινε ψηλότερα, η ζέση γινόταν πιο άναπόφευκτη μέσα στο ξυλινο σπιτί. Η Σέιλα μπήκε στην άποθήκη, όπου υπήρχε κάπως περισσότερη δροσιά, κάθισε κουρασμένα σ' ένα κασόνι κι' έφερε τα χέρια στο μέτωπό της. «Εκείνη τη στιγμή, πρόσθεσε ένα σκοινί, μισοκρυμμένο κάτω από μερικά σακιά. Σηκώθηκε άργα και το τράβηξε έξω.

Από το χαλασμένο σκοινί» συλλογίστηκε. «Θα μπορούσε να γίνει αιτία για ένα φοβερό δυστύχημα, αν δεν είχα προσέξει...»

Μηχανικά, το πέρας άνομιεσα από τα φέσια της. Μά όταν πλησίαζε να φτάσει στην άλλη άκρη, ένοιωσε μία αντίρρηση να την δια-

τρέχει όλοκληρη, ενώ μία φοβερή σκέψη περνούσε από το μυαλό της.

Αυτό το σκοινί δεν είναι το χαλασμένο; φώναξε. Έκαναν λάθος! Ο Τζών θ' σκοταθί!...

Άκουσε πίσω της ένα γέλιο και, γυρίζοντας ξαφνιασμένη, είδε στο κατώφλι της πόρτας το Ρίκκου.

— Ρίκκου! φώναξε άνασαινοντας με άνακούφισι, ήρθες να πάρης το γερό σκοινί; καταλάβατε πως κάνατε λάθος; Θέε μου, πόσο τρέμαξα!

— Δεν γύρισα για το σκοινί, απάντησε ο Ρίκκου μ' ένα παράξενο χαμόγελο στα χείλη του και με μία ψυχρή λάμψη στα μάτια. Είπα στον Πόπ πως δεν ένοιωθα καλά...

— Μά Ρίκκου!... Δεν καταλαβαίνεις; φώναξε η Σέιλα. Ο Τζών βρίσκεται σε κίνδυνο! Η μήπως... μήπως κατέβηκε κιόλας στο σωλήνα;

— Φαντάζομαι πως τώρα θ' άχη κατεβή, απάντησε εκείνος άνασηκώνοντας τους ώμους του.

— Και... και θέλεις να πής πως δεν σ' ενδιαφέρει; φώναξε η Σέιλα, με τα μάτια ορθάνοιχτα από φρίκη.

— Έγώ έχω κάτι άλλο στο μυαλό μου... κάτι άλλο για σένα και για μένα, απάντησε εκείνος μ' ένα άσχημο χαμόγελο. Άκουσε, Σέιλα! Σ' αγαπώ! Γι' αυτό σκέφτηκα να βγάλω από τη μέση τον Έβενσον, γιατί καταλάβα πως ζέρει πολλά πράγματα για μένα. Έτσι, μπορούμε να φύγουμε οι δυο μας απ' αυτό το μέρος, που είναι ληρομημένο από το Θεό!

Θέλεις να πής... ψέλλισε η Σέιλα, ότi πήρες επίτηδες το χαλασμένο σκοινί για... να τον δολοφονήσεις;

— Δεν πρόκειται για δολοφονία, γλυκό μου κορίτσι, απάντησε εκείνος, ενώ η ψυχρή λάμψη στα μάτια του γινόταν όλο και πιο τρομαχτική. Πρόκειται μόνο για ένα άτυχημα. Καταλαβαίνεις, Σέιλα; Έλα τώρα, τί στέκει εκεί και με κυττάζεις έτσι; Πήγαινε να ετοιμαστής, πρέπει να φύγουμε άμέσως έμεις οι δυο... μόνοι έμεις οι δυο! Καταλαβαίνεις;

Μπορείς να φύγεις μόνος, απάντησε ψυχρά η Σέιλα ενώ η καρδιά της χτυπούσε τρελλά. Έγώ θ' πάω άμέσως αυτό το σκοινί. Μπορεί να προφτάσω!

Το πρόσωπο του Ρίκκου σκοτεινίασε, η λάμψη στα μάτια του έγινε τώρα τρελή, απειλητική. — Δεν θ' α το έπιχειρούσα, αν ήμουν στη θέση σου, είπε βραχνά. Άλλωστε, τώρα πια ό σκοινί δεν θάχη πια άνάγκη από το σκοινί... Πήγαινε να ετοιμαστής γρήγορα, δεν πρέπει να χάνουμε καιρό.

— Έγώ θ' πάω άμέσως το σκοινί στη γαλαρία. Και μη πρόσθησης να με σταματήσεις! απάντησε η Σέιλα ενώ έπαιρνε το σκοινί στον ώμο της.

Μά ο Ρίκκου της έφραζε το δρόμο.

— Ρίκκου, σε παρακαλώ, άφησέ με να περάσω. Σου άρκίζομαι πως δεν θ' άω τίποτα, θ' άω ότi έγινε λάθος.

— Δεν πρόκειται να περάσεις, απάντησε ο Ρίκκου άρπάζοντας ένα σφυρί. Η θέρησά μαζί μου ή θ' ά-

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΔΙΗΓΗΜΑ

σε σκοτώσω και σένα. Έμπρός, άποφάσισε!

— Άποφάσισα! φώναξε η Σέιλα ενώ η καρδιά της πήγαινε να σπάσει. Δεν πρόκειται να ακολουθήσω ένα τρελό, ένα δολοφόνο.

Μ' ένα μουγκρητό, ο Ρίκκου άρμισε καταπάνω της, με το σφυρί σηκωμένο. Μά η Σέιλα είχε υπολογίσει αυτή την έπίθεσι. Άποφύγε το χτύπημα και άρπάζοντας τη μία άκρη του σκοινιού, τον χτύπησε στο πρόσωπο μ' όλη της τη δύναμη.

Ο Ρίκκου άφησε μία κραυγή πόνου, ενώ ο μετάλλινος κρίκος που βρισκόταν στην άκρη του σκοινιού, του άνοιξε μία βαθειά πληγή στο μέτωπο. Μά η κοπέλλα δεν στάθηκε να τον κυττάει. Σάν άστραπή, έτρεξε στη πόρτα, βγήκε την τράβηξε πίσω της και γύρισε δυο φορές το κλειδί που βρισκόταν απ' έξω. Εύτυχώς, η άποθήκη δεν είχε παράθυρα, κι' έτσι ο Ρίκκου δεν θ' άκατάρωνε να βγή για να την κυνηγήσει.

Άπομακρύνθηκε από το μπαγκαλόου και άρχισε να τρέχει όσο πιο γρήγορα μπορούσε, στον άνηφορικό δρόμο που άδηγούσε στο τούνελ. Έπρεπε πολλές φορές, κάτω από το βάρος του σκοινιού, μ' α κατάρθωσε να ξανασηκωθεί και να συνεχίση το δρόμο της.

Επίτελους, έφτασε μπροστά στην είσοδο του τούνελ, που ένοιωθε με σπληνιά, και άρχισε να φωνάζει τον πατέρα της.

Ο Πόπ Ντάβινσον στράφηκε κι' έμεινε κατόπληκτος, άναγνωρίζοντας την κόρη του.

— Μπαμπά! φώναξε η Σέιλα, ενώ κοντρά δάκρυα άγωνίας κυλούσαν στα μάγουλά της. Το σκοινί! Πήρατε το χαλασμένο!...

Τί; ψέλλισε ο Πόπ πνιγμένα, ενώ έσκυβε να κυττάει το σκοινί, που ήταν στερεωμένο σε μία σιδερένια βακ. Εύτυχώς κρατάει ακόμα! Είναι θάυμα πως δεν έσπασε, όταν κατέβηκε ο Τζών... Τώρα πρέπει να του ρίξουμε το καλό σκοινί.

Έσκυψε και φώναξε στο Τζών, που βρισκόταν μέσα στο σωλήνα, να μη πιαστή από το ίδιο σκοινί, μέχρι να του κατεβάσουν το άλλο.

— Περιμένα! απάντησε ο νέος. Η φωνή του άνηχησε, μεταλλική, καθώς ανέβαινε μέσα απ' το σωλήνα, μ' η Σέιλα νομισε πως άκουσε τη πιο γλυκεία μουσική...

— Τώρα, όμως, έχουμε να λύσουμε το πιο σοβαρό πρόβλημα, μουρμούρισε αναφωνώντας ο Πόπ. Στη μέση της γαλαρίας, υπάρχει μία καμπή κι' ένα κομμάτι σωλήνας είναι τοποθετημένος καθετα. Μά άλλα λόγια, το σκοινί, είναι άσχετο να κατεβή μόνο του. Όπως άποποτε, θ' άπροσπαθήσουμε να τα καταφέρουμε...

Ξαφνικά, άκούστηκε στο βάθος του τούνελ ένας παταγός, ένας θορύβος φοβερός, σαν να κατακυλούσαν σίδηρα, χτυπώντας στα τοιχώματα του σωλήνα. Την ίδια στιγμή, το χαλασμένο σκοινί τεντώθηκε περισσότερο κι' έσπασε.

Και, σκούτοντας, άρχισε να φωνάζει άπελπισμένα το όνομα του Τζών. Για μερικά δευτερόλεπτα δεν άκούστηκε καμιά απάντησι. Υστερα, επίτελους, η φωνή του νέου έφτασε από το βάθος, σαν πιο μακρινή και πιο άδύνατη.

— Χτύπησα στο κεφάλι και στο άριστερο μπράτσο! φώναξε ο Πόπ. Θά σου στείλωμε άμέσως το καλό σκοινί!

Είχε πη αυτά τα λόγια με σιγουριά. Μά, όταν γύρισε προς το μέρος της Σέιλα, ήταν κατάχλωμος.

— Αυτό το σίδερο μπορεί να πέσει από τη μία στιγμή στην άλλη! είπε. Πρέπει να του πάω έγώ το σκοινί.

— Θα πάω έγώ, δήλωσε η κοπέλλα.

Η Σέιλα ένοιωθε την καρδιά της να χτυπά άγρια ενώ ο Πόπ την κατέβαζε μέσα στο σωλήνα. Η θηλιά του σκοινιού γύρω στον άστραγαλό της της προκαλούσε ένα φριχτό πόνο, τα γόνατά της και τα χέρια της γδερνόντουσαν πάνω στα τοιχώματα. Όταν κάποτε έσπασε στη καμπή του τούνελ, σύρθηκε στον οριζόντιο σωλήνα και, έπιτέλους, στο φως που έρχόταν από κάτω, αντίκρυσε τη σιλουέτα του Τζών.

— Κρατάς ακόμα, Τζών; τον ρώτησε.

— Ναι, για λίγο... απάντησε, ελαφρά βραχνά, η φωνή του νέου. Μ' μεγάλη προσοχή, η Σέιλα κατέβασε το σκοινί, όσπου είδε το νέο να περνά το πόδι του στη θηλιά που ήταν φτιασμένη στην άκρη του. Υστερα έκανε σύνθημα στον Πόπ να τραβήξει.

Ένοιωσε το σκοινί να τεντώνεται και επίτελους το κεφάλι του Τζών πρόβαλε από το βάραθρο. Τον άρπασε τότε από τους ώμους και τον βοήθησε να περάση από τον οριζόντιο σωλήνα.

— Ω Τζών, Τζών, άγάπη μου! φώναξε, κλαίγοντας και γελώντας μαζί, ενώ τον άγκάλιαζε και τον φιλούσε.

— Άζιζε να περάσω τον κίνδυνο που πέρασα, για μία τέτοια ύποδοξη! μουρμούρισε ο νέος, ενώ την έφιγιζε στην άγκαλιά του.

Εμειναν σφιχταγκαλιασμένοι, χωρίς να συλλογίζονται τίποτ άλλο, εκτός από το αίσθημα που ένοιωθαν μέσα στις καρδιές τους... όσπου ένα δυνατό τραβήγμα του σκοινιού τους θύμισε πως ο Πόπ περίμενε άναπόνομα.

— Δεν μπορεί να καταλάβη ότi εδώ είναι για μέσ το ωραιότερο μέρος του κόσμου, ψιθύρισε ο Τζών. Και ύστερα φώναξε:

— Έν τάξει, Πόπ, τράβηξε τώρα.

Όταν βρέθηκαν έξω, ο Πόπ εξέτασε τα τραύματα του Τζών, που εύτυχώς ήταν ελαφρά, και ύστερα φάνηκε να θυμάται κάτι, που τον έκανε να ζαρώσει τα φρύδια του.

Μά για εξήγησή μου, είπε γυρίζοντας στην κόρη του, πως άνακάλεψες ότi είχε γίνει λάθος στο σκοινί; Και ο Ρίκκου φέντον, γιατί δεν ήρθε μαζί σου; Ήταν τόσο άρρωστος, που δεν μπορούσε να βοηθήσει, σε μία τέτοια στιγμή ζωής και θανάτου;

— Ο Ρίκκου φέντον δεν είναι άρρωστος, μπαμπά, απάντησε η Σέιλα. Τώρα βρίσκεται κλειδωμένος στην άποθήκη του σπιτιού...

Και με φωνή που έτρεμε ελαφρά τους τα δονήθηκε όλα.

— Είναι φοβερό! μουρμούρισε βραχνά ο Πόπ, όταν η Σέιλα τέλειωσε. Που μπορούσε να το φαντασθ, σε μία τέτοια στιγμή ζωής και θανάτου;

— Έγώ, όμως, θ' άπρεπε να το φανταστώ, είπε ο Τζών κοιτώντας το κεφάλι. Ένας από τους εργάτες μού είπε, πως είχε γνωρίσει το φέντον σ' ένα άλλο υδροηλεκτρικό έργο. Εκεί, τον βάρωσαν μανιακό, γιατί χτύπησε άσχημα ένα έργο για μία άσημαντή άφορη και τον έβλαψε άπειρά... προσπάθησε να βιάση μία κοπέλλα...

Τότε, άε μην καθυστερούμε ούτε στιγμή! φώναξε ο Πόπ. Πρέπει να είδοποιησουμε την άστυνομία. Η θέση αυτού του ανθρώπου είναι στο φρεσκοκομείο. Υστερα...

Ο Πόπ ήθελε να πη πως ύστερα θ' άητάσε έναν άλλο βοηθό, μ' ο Τζών τον δέχτηκε χαμογελώντας.

— Υστερα... θ' άρχίσουμε τις προετοιμασίες για το γάμο, είπε.

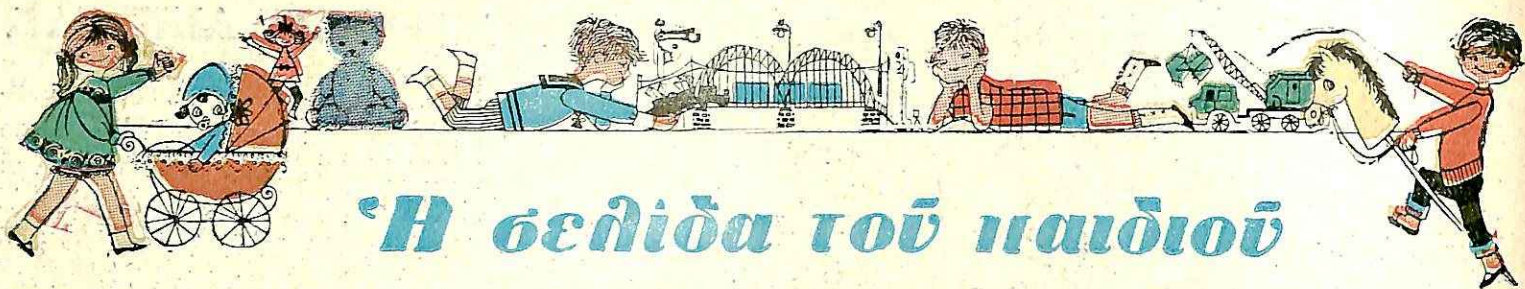
— Για ποιο γάμο; ρώτησε έκπληκτος ο Πόπ.

— Έγώ και ο Τζών άραβωνίασθήκαμε, μπαμπά, απάντησε συγκινημένη η Σέιλα. Άραβωνίασθήκαμε, πριν από λίγο, μέσα στο βάραθρο!

ΤΣΑΡΑ ΧΑΡΡΟΥΕΡ

Η Σέιλα πήρε το σκοινί στον ώμο της, μ' ο Ρίκκου της έφραζε το δρόμο.

'Η δεήδα του παιδιού

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

ΜΙΑ φορά κι έναν καιρό, ζούσαν τρία βασιλόπουλα, που ήταν όμορφα, γενναία και δοξασμένα.

Αλλά και τα τρία αυτά βασιλόπουλα, ένα όνειρο είχαν στη ζωή τους: "Ήθελαν να γίνουν ποιητές!"

— Παιδιά μου, τους έλεγε ο πατέρας τους, ο γέρο-βασιλιάς, γιατί δεν είσατε ευχαριστημένοι, που γεννηθήκατε βασιλόπουλα, μά θέλετε σώνει και καλά να γράφετε ποιήματα;

— Θέλουμε να γίνουμε ποιητές, γιατί έτσι θα καταλάβουμε το λαό μας και θα μπορούμε να τον κυβερνήσουμε με την καρδιά, του απαντούσαν τα τρία βασιλόπουλα.

Κι' ο γέρο-βασιλιάς, που αγαπούσε πολύ τα παιδιά του, αφού είδε κι' απόειδε, τα έστειλε σ' έναν έγκοιστο μάγο, για να τα κάνει ποιητές.

Τα τρία βασιλόπουλα μπήκαν στην περίλαμπρη κάμαρα του μάγου, που άστραφε από τα διαμάντια κι' απ' τα μπριλλάντια, και στάθηκαν μπροστά του με σεβασμό.

— Δοξασμένε μάγε, του είπαν, 'Εσύ, που με τα τόσα θαυμαστά σου κατορθώματα, έγινες έγκοιστος σ' όλο τον κόσμο, μόνε πως είσατε τρία δοξασμένα βασιλόπουλα και θέλουμε να γίνουμε ποιητές!

Ο μάγος χαμογέλασε, κουνώντας το κεφάλι του, που το σκέπαζαν κάτασπρα μαλλιά, και τους αποκρίθηκε:

— Θέλετε να γίνετε ποιητές! Χμ! Ξέρετε, όμως, τί σημαίνει το να είναι κανείς ποιητής;

Τα τρία βασιλόπουλα τόν κτύπαζαν, με τρόπο, που μαρτυρούσε, ότι πραγματικά δεν ήξεραν τί θα πη ποιητής.

Κι' ο μάγος τους εξήγησε:

— Ποιητής είναι αυτός, που δεν επιθυμεί τίποτα πιά, γιατί όλα είναι δικά του, κι' ωστόσο οί πάθι του δεν πρόκειται ποτέ να εκπληρωθούν!

Τα τρία βασιλόπουλα τόν κτύπαζαν, χωρίς να μπορούν να καταλάβουν — και με το δικό, τους — τα λόγια του αυτά.

Αλλά εκείνος, χωρίς να τους δώση σημασία, συνέχισε:

— Ποιητής είναι εκείνος, που ζή μέσα σέ δικό του κόσμο, σ' έναν κόσμο, που τόν έπλασε μόνος του, με τη φαντασία του, που ενδιαφέρεται μόνο για τις ομορφίες της ζωής.

Επιμένετε, λοιπόν, ακόμη να γίνετε ποιητές;

Τα τρία βασιλόπουλα άλλαξαν ένα βλέμμα μεταξύ τους, κι' απάντησαν και τα τρία, με μία φωνή:

— Ναι, δοξασμένε μάγε. Θέλουμε να γίνουμε ποιητές!

Ο μάγος χάρισε τα γένεια του, σά να προσπαθούσε να κατέβασε καμμία καλή ιδέα, και στο τέλος είπε:

— Αφού επιμένετε, δεν έχω αντίρρηση. Με τη διαφορά, ότι θα γίνη ποιητής ο ένας μόνο από σας!

— Ποιός; ρώτησαν πάλι, με μία φωνή, τα τρία βασιλόπουλα.

— Εκείνος, που θα είναι άξιος!

Και τους εξήγησε:

— Μέσα σ' ένα χρόνο, ο καθένας σας χωριστά, θα γυρίση όλο τον κόσμο. Θα μελετήση τους ανθρώπους, και ό,τι θα δη να γίνεται στην οικουμένη. Και, με το κλείσιμο του χρόνου, θα ξαναρθετε κι', οί τρεις, εδώ, να μου πητε τί είδατε στην περιόδεά σας. Εκείνος, που θα μου δώση την καλύτερη εικόνα, θα γίνη ποιητής!

Ετσι κι' έγινε. Τα τρία βασιλόπουλα γονάτισαν μπροστά στο μάγο, του φίλησαν το χέρι και ξεκίνησαν για την περιόδεά τους.

Ο χρόνος πέρασε γρήγορα, όπως περνάει σ' ένα παραμύθι. Και τα τρία βασιλόπουλα, την

— Ω, μά δεν αξίζει τον κόπο, απάντησε το βασιλόπουλο.

ώρισμένη μέρα, βρέθηκαν πάλι στο σπίτι του μάγου.

— Λοιπόν, φιλόδοξοι νέοι μου, τί σας συνέβη στο διάστημα της περιόδεάς σας; Τι ήταν εκείνο, που σας έκανε τη μεγαλύτερη εντύπωση; 'Ας μιλήση πρώτος, ο μεγαλύτερος από σας!

— 'Εγώ, άρχισε να λέη το μεγαλύτερο βασιλόπουλο, εντυπωσιάστηκα από μία φοβερή μάχη, που έγινε στον κάμπο, καθώς ο ήλιος τραβούσε προς τη δύση. Τα όπλα άντηχούσαν τρομερά κι' έβγαζαν σπινθες και καπνούς. Οί σημαίες κυμάτιζαν και οί νικηταί φώναζαν, ξετρελλασμένοι απ' τη χαρά τους. Κι' ενώ οί νικημένοι — που οί περισσότεροι βογγούσαν καθώς ξεψυχούσαν, λαθωμένοι — παρουσιάστηκαν καθάλα στο αλόγο του ο στρατηγός τών νικητών, χαμογελαστός και περήφανος. 'Ε! Λοιπόν, το θέαμα αυτόνου του άντρη, δέ θα το ξεχάσω ποτέ!

Ο μάγος χαμογέλασε και είπε στο δεύτερο βασιλόπουλο να μιλήση.

— 'Απ' ό,τι είδες εσύ στην περιόδεά, που έκανες στον κόσμο, τί σου έκανε τη μεγαλύτερη εντύπωση; τόν ρώτησε.

Το δεύτερο βασιλόπουλο, πλησίασε το μάγο και άρχισε να λέη:

— 'Εγώ είδα πολλά πράγματα, αλλά δεν τους έδωσα τη σημασία, που τους δίνουν οί άλλοι άνθρωποι. Τα βασιλικά περιβόλια, με τίς θαυμάσιες δεινροστοχιές τους, που περπατούν στή σκιά τους οί πιο όμορφες κοπέλλες του κόσμου, ή δυνάμι τών βασιλιάδων, τα πλούτη τών φιλάργων, ή λαμμή τών διαμαντιών, όλα με άφησαν αδιάφορο. Για μία στιγμή, νόμισα πως θα γύρισα εδώ ύστερα απ' την περιόδεά μου, χωρίς τίποτα να μου κάνη ιδιαίτερη εντύπωση. Μά, να, που έφτασα κάποτε σέ μία πολιτεία, που είχε πεσει επιδημία χολέρας και οί άνθρωποι θερζίζονταν σαν τά στάχτες. Ήταν ένα φοβερό θέαμα. Νεκροί παντού, στους

δρόμους, στα σπίτια, στίς πλατείες! "Ήμουν έτοιμος να φύγω απ' τόν καταραμένο αυτό τόπο, όταν ξαφνικά είδα μερικές γυναίκες, που πήγαιναν άφοβα απ' τόν ένα άρρωστο στον άλλο, δίνοντάς τους φάρμακα και παρηγορώντας τους με λόγια, που έβγαιναν απ' την καρδιά. Οί γυναίκες αυτές, δέ φοδόντουσαν καθόλου την καταραμένη άρρώστια. Την άψηφούσαν! Για ν' ανακουφίσουν τούς δυστυχισμένους, δεν έδιναν καμμία σημασία στή δική τους ζωή! "Ε, λοιπόν! Παρακολούθώντας αυτές τίς γυναίκες, αίσθάνθηκα μία φλογερή αγάπη να μου γεμίζει την καρδιά, να με πλημμυρίζει όλον! Και τότε κατάλαβα πως δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο σ' αυτό τόν κόσμο απ' τόν να θυσιάζη κανείς τη ζωή του, για να σώση κάποιον άλλο!

Ο μάγος κούνησε το κεφάλι του και είπε:

— Συμφωνώ μαζί σου, είπε. Καί, βέβαια, δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο σ' αυτό τόν κόσμο, απ' τόν να θυσιάζη κανείς τη ζωή του, για να σώση τούς συνανθρώπους του, που υποφέρουν. 'Αλλά, άς ακούσουμε και τόν μικρότερο αδερφό σας. Πρέπει να δούμε τί έκανε και σ' αυτόν εντύπωση.

Το μικρότερο βασιλόπουλο πλησίασε τόν μάγο, σά να αισθανόταν ντροπή. Στάθηκε μπροστά του και δεν αποφάσισε ν' άνοιξη τόν στόμα του.

— 'Εμπρός, λοιπόν, φώναξε ο μάγος. Περιμένω να σ' ακούσω. Δέ θα μιλήσεις; Το βασιλόπουλο ξεροκατάπιε, στενοχωρημένο:

— 'Εγώ, ψιθύρισε, δεν έχω να πώ τίποτα! Πως! Έκανε ο μάγος ζωγρά. Δεν είδες τίποτα, ένα χρόνο, που γύριζες στον κόσμο; Τίποτα απ' ό,τι είδες, δέ σου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση; Δεν είναι δυνατόν!...

Το βασιλόπουλο κατέβασε τά μάτια του, ντροπισμένο.

— Την πρώτη μέρα, που ξεκίνησα, είπε, είδα κάτι, που ύστερα απ' αυτό δέ μπορούσα να δώ τίποτ' άλλο!

— Πές μας το, αυτό τόν κάτι, που είδες, έπέμεινε ο μάγος.

— Ή! Μά δεν αξίζει τόν κόπο, απάντησε τόν βασιλόπουλο. Σίγουρα, δεν είναι κάτι, που θα με κάνη να κερδίσω τόν δώρο του ποιητή, που τόσο επιθυμώ. 'Ωστόσο, αφού επιμένετε, θα σας τόν πώ: Καθώς έμπαινα σέ μία πολιτεία, είδα μία κόρη, που καθόταν στο παράθυρο της κι' έκλαιγε. Πήγα κοντά της, της χάρισα τα μαλλιά και τη ρώτησα γλυκά:

— Γιατί κλάις, καλή μου κοπέλλας;

— 'Εκείνη ξαφνιασθήκε, σήκωσε τόν κεφάλι της και με κτύπαξε, με τά μάτια της γεμάτα δάκρυα.

— Κλαίω γιατί με άφησε ο καλός μου, που απάντησε. Ήταν ο μόνος άνθρωπος, που αγαπούσα σ' αυτή τη ζωή! Κι' αυτός με παρήγαγε κι' ακολούθησε μία τσιγγάνα! Νά, γι' αυτό κλαίω, αφού θέλεις να μάθης!

— Και, κρύβοντας τόν πρόσωπό της στα χέρια της, άρχισε πάλι να κλαίη...

Τόν βασιλόπουλο, στάθηκε σά να κόμπιασε, κατέβασε τά μάτια του, ντροπισμένο, και ψιθύρισε:

— Τότε... άρχισα να κλαίω κι' εγώ! Και κλαίω ακόμη και τώρα, όταν θυμάμαι τά δακρυσμένα μάτια της κοπέλλας...

Και, καθώς έλεγε τά λόγια αυτά, τά μάτια του γέμισαν δάκρυα.

— Φτάνει, φώναξε ο μάγος, ενώ ένα χαμόγελο άνθισε στά χείλη του. 'Εσύ θα γίνης ποιητής!

Περισσότερο απ' τόν μικρότερο βασιλόπουλο, ξαφνιασθήκαν τ' αδέρφια του.

— Τι έκανε, λέει; φώναξαν με μία φωνή. Αυτόν θα κάνης ποιητή;

— Ή! Μή θυμώνετε, τούς απάντησε ο μάγος. Δεν πρόκειται να τόν κάνω εγώ! Αύτός είναι γεννημένος ποιητής!

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Ο Ριχάρδ και τόν ΧΟΟΙ

— Ριχάρδ μου, θέλεις να δής ένα καταπληκτικό ύφρο;

ΟΧΙ!

— Δέ θα πιστεύης τά μάτια σου... Είμαι σίγουρος πως όταν τόν δοκιμάσης, θα τόν αγοράσης και θα γίνης ο πιο φανατικός προπαγανδιστής του...

ΟΧΙ!

— Τόν θαυμάσιο αυτό ύφρο σου πογκάμισο.

ΟΧΙ!

... Τόν λευκίζω με μελάνι από τόν στυλό μου.

ΟΧΙ!

— Δεν διάσχει λόγος να νευοιάσης. Χάρη στήν χαινοδόξα μου έφάνησαι, κάθε λεγές εξαφανίζεται μέσα σέ μερικά δευτερόλεπτα. Τόν ΧΟΟΙ κάνει θαύματα!...

ΟΧΙ!

— Πως σου φαίνεται;

— 'Απίστευτο!...

— Δέ θα μετανοιώσης ποτέ γι' αυτή την αγορά σου, Ριχάρδ...

Είμαι σπουδαίο!

ΤΟ ΙΔΙΟ ΒΡΑΔΥ

ΝΤΡΙΝΝΝΓΚ

— Ο Ριχάρδ!... Τι συμβαίνει!... Δεν είσαι μήπως ευχαριστημένος από τόν ΧΟΟΙ;

ΟΧΙ!

ΟΧΙ!

ΟΡΙΣΤΕ!...

ΑΠΟ ΑΡΓΟΤΕΡΑ

— Διαφημιστική εταιρία "Ηλίου". Σπειρώστε παρακαλώ μιά αλλαγή στή διαφήμισή του ΧΟΟΙ. Από αύριο θα τόν διαφημίζουμε σαν τόν πιο καταπληκτικό λογόν Τειχογραφίας... άμέσως δράσεως!...

Από τόν περιοδικό ΤΙΝ-ΤΙΝ

Η ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ της γυναίκας

ΌΤΑΝ Η ΑΝΑΜΟΝΗ
ΠΑΡΑΓΙΝΕΤΑΙ

Σε ποιές περιπτώσεις γίνεται λόγος για καθυστερημένη εφηβεία;

Όταν, ύστερα από τα δεκατέσσερα ή και τα δεκαπέντε χρόνια, παρατηρήσει μια καθυστερημένη, τόσο στην αρχή των εμμήνων, όσο και στην εμφάνισή των γυναικείων σεξουαλικών χαρακτηριστικών. Ένας τύπος καθυστερημένης εφηβείας, που μπορεί να θεωρηθεί κανονικός (ή τουλάχιστον όχι παθολογικός) είναι εκείνος, που οφείλεται σε παθολογικές ιδιοσυγκρασιακές ή κληρονομικούς, που έχει δηλαδή παρατηρηθεί και στη μητέρα. Στη δεύτερη περίπτωση, η καθυστερημένη εφηβεία, που οφείλεται σε παθολογικές ιδιοσυγκρασιακές ή κληρονομικούς, που έχει δηλαδή παρατηρηθεί και στη μητέρα. Στη δεύτερη περίπτωση, η καθυστερημένη εφηβεία, που οφείλεται σε παθολογικές ιδιοσυγκρασιακές ή κληρονομικούς, που έχει δηλαδή παρατηρηθεί και στη μητέρα.

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΔΡΑΜΑ ΚΑΘΕ ΜΗΝΟΣ

Από τα 12 - 13 χρόνια μέχρι την εμμηνοπαύση (46 - 48 χρόνια), στο γεννητικό σύστημα της γυναίκας, συμβαίνει κάθε μήνα μια σειρά από βιολογικά φαινόμενα που έχουν άμεση σχέση με την αναπαραγωγική λειτουργία.

Αυτά τα φαινόμενα είναι: 1) Η μηνιαία παραγωγή ενός ώριμου ωαρίου, που είναι έτοιμο να γονιμοποιηθεί. 2) Η προετοιμασία του μέρους - δηλαδή της κοιλότητας της μήτρας - που θα δεχτεί το γονιμοποιημένο ωάριο.

Η αναπαραγωγική λειτουργία, δηλαδή η εγκυμοσύνη, αρχίζει με την γονιμοποίηση του ωαρίου, που κατεβαίνει στην κοιλότητα της μήτρας (που είναι έτοιμη να το δεχτεί) και φυλάσσεται εκεί, αρχίζοντας την εξέλιξή του.

Αυτός ο λεγόμενος μηχανισμός (ώριμα του ωαρίου και προετοιμασία της κοιλότητας της μήτρας) κανονίζεται από την λειτουργία των αδένων των ωοθηκών. Οι αυτές παράγει ένας μικρός αδένας τοποθετημένος στη βάση του κροσίου, και διδοκρινών αδένων του οργανισμού. Μά, γυναική λειτουργία, δηλαδή η αναπαραγωγή, πραγματοποιείται μόνο λίγες φορές, κόποτες 4 ή 5, συχνότερα 2 ή 3 και όχι σπάνια, μόνο μία τις άλλες περιπτώσεις, που το όλο δεν γονιμοποιείται.

Υστερα από λίγες ώρες, το ωάριο που δεν έχει γονιμοποιηθεί, πετομασάζεται της κοιλότητας της μήτρας και καταστρέφεται και ωριμαίνει, αρχίζοντας πια να απορροφώνται από τη μήτρα. Με μορφή ενός αιματώδους υγρού, που είναι ακριβώς η λεγομένη «έμμηνη ροή».

Τα έμμηνα, λοιπόν, (ή περίοδος, όπως λέγονται κοινά) είναι η απόδειξη, ότι δεν έγινε η γονιμοποίηση του ωαρίου και ότι, επομένως, δεν αρχίζει η εγκυμοσύνη.

ΠΡΙΝ ΑΠ' ΟΛΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ. ΚΕ ΑΠ' ΤΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Τα πρώτα έμμηνα είναι πάντοτε απόδειξη ότι η κοπελίτσα βρίσκεται στην αρχή της γυναικής ηλικίας;

Όχι πάντοτε. Συνήθως, τα πρώτα έμμηνα εμφανίζονται χωρίς να έχει συμβεί ώριμηση του ωαρίου - πράγμα απαραίτητο για τη γονιμοποίηση. Οι γιατροί υποστηρίζουν ότι αυτοί οι έμμηνοι κύκλοι χωρίς ώριμηση ωαρίου, συνεχίζονται περίπου για δύο χρόνια ύστερα από την πρώτη περίοδο. Έχουν παρατηρηθεί εγκυμοσύνες σε γυναίκες, που δεν είχαν ποτέ έμμηνα, πρόκειται όμως για περιπτώσεις πολύ σπάνιες.

Οι ημέρες των εμμήνων είναι πάντα επικίνδυνες για τη γυναίκα;

Τα έμμηνα είναι ένα κανονικό φυσιολογικό γεγονός και γι' αυτό δεν απαιτούν από την υγιή γυναίκα ιδιαίτερες προφυλάξεις. Φτάνει μόνο να αποφευχθεί η υπερβολική προσπάθεια, τους μεγάλους κόπους, τα κρυολήματα, κακοπότε, ή γυναίκα εσωτερικά «κακάρη» αυτές τις ημέρες του μηνός και ακόμη και σωματικά, υπάρχουν πολλές πρακτικές σχέσεις με' εκείνα που πρέπει να είναι η μέση κανή. Το σημαντικό είναι να λησμονήσετε όλες αυτές τις πολλές προφυλάξεις για την περίοδο. Χρησιμοποιείτε την ευθυκρισία σας, μην ακούτε τις φλυαρίες, και, ιδίως μην την επαναλαμβάνετε μπροστά στις κόρες σας. Μην τις αφήσετε ποτέ να πιστεύουν ότι πρόκειται για ένα φαινόμενο «άσχημο», που παρατηρείται από μήνα σε μήνα.

Ποιους κινδύνους τοπικής υγιεινής πρέπει να ακολουθήσετε;

Ανάμεσα στους τύπους των απορροφητικών, προτιμάται πάντα τον εξωτερικό, που είναι πολύ πιο υγιεινός και, εύτυχως, πολύ διαδεδομένος. Επιθεωρείς είναι, αντίθετα, ο τύπος των απορροφητικών, που χρησιμοποιούνται εσωτερικά, γιατί προκαλεί έρεθισμούς και μολύνσεις. Αντίθετα από ότι πιστεύεται, στο διάστημα της περιόδου, είναι καλό να γίνεται μια εξωτερική τοπική καθαριότητα με σαπούνι και χλιαρό νερό, δύο ή τρεις φορές την ημέρα.

Πρέπει να αποφεύγονται τα μπάνια σ' αυτό το διάστημα;

Αν η γυναίκα δεν είναι συνήθισμένη να κάνει μπάνιο ή ντους συστηματικά κάθε μέρα, από την πιο τρυφερή της ηλικία, προτιμότερο να τα παραλείψει αυτές τις ημέρες. Για τον ίδιο λόγο, πρέπει να αποφευχθεί τα ζεστά ή κρύα ποδόλουτρα, ιδιαίτερα όταν τα έμμηνα καθυστερούν. Γενικά, όμως, στις ημέρες των εμμήνων, δεν απαγορεύεται η γενική καθαριότητα του σώματος με χλιαρό νερό. Αντίθετα, μάλιστα, είναι καλό να πλένεται τότε η γυναίκα όσο το δυνατό συχνότερα. Γενικά, πολλές φορές ο ιδρώτας της έχει μια ιδιαίτερη οσμή, πολύ δυσάρεστη.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ

των παιχνιδιών

Ανω-κάτω σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) ΚΑΜΠΟΣ - ΚΑΠΝΟΣ. 2) ΑΓΝΟ - ΟΠΕΡΑ - ΛΑΒΑ. 3) ΜΙ - ΤΟΚΟΥΣΙΜΑ - ΟΤ. 4) ΠΟΤΑΠΟΣ - ΤΣΑΤΑΛΑ. 5) ΑΝΕΜΟΛΟΣ - ΙΛΙΣΟΝ. 6) ΡΟΛ - ΝΙΑ - ΑΝΑ. 7) ΕΣΤΙ - ΟΜΑΛΟΣ. 8) ΑΣ - ΠΟΡΙΣΜΑ - ΕΥ. 9) ΑΝΕΜΟΣ - ΚΥΡΑ. 10) ΤΑΝ - ΕΛΑ - ΚΙΤ. 11) ΑΛΗΤΗΣ - ΤΗΚΟΝΟΜΑ. 12) ΦΑΣΑΡΙΑ - ΤΗΡΗΣΙΣ. 13) ΕΣ - ΚΑΝΗΦΟΡΟΣ - ΡΤ. 14) ΓΣΑΙ - ΑΡΑΙΟ - ΙΣΚΑ. 15) ΣΑΛΑΜΙ - ΣΥΣΤΑΣ.

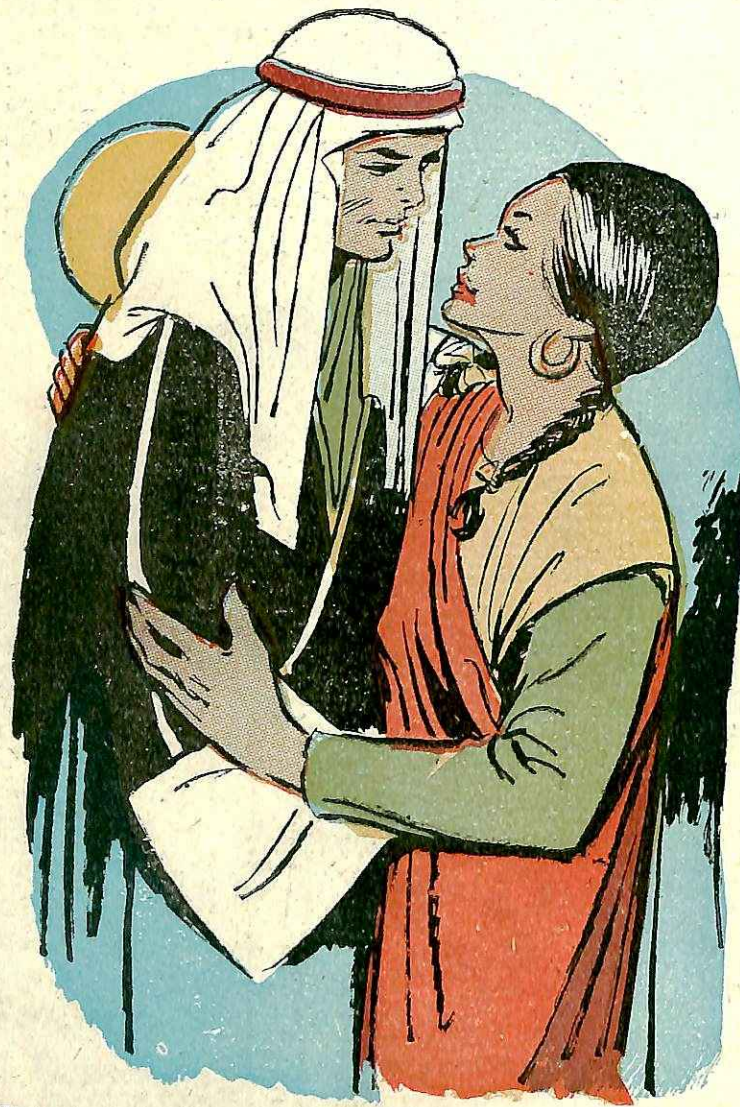
ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) ΚΑΜΠΑΡΕ - ΑΣΑΦΕΙΣ. 2) ΑΓΙΟΝ - ΣΑΝ - ΛΑΣΣΑ. 3) ΜΗ - ΤΕΡΤΙΕΣ - ΑΛ. 4) ΠΟΤΑΜΟΙ - ΜΑΤΑΚΙΑ. 5) ΟΠΕΛ - ΠΟΝΗΡΑ. 6) ΣΟΚΟΛΑ - ΙΟΣ - ΣΙΝΑΙ. 7) ΠΟΣΟΝ - ΑΝΡ. 8) ΝΕΥ - ΣΙΝΙΛΑΟ - ΦΑΙ. 9) ΡΕΤ - ΑΙΤΟΙ. 10) ΚΑΙΤΙ - ΟΜΙ - ΚΗΡΟΣ. 11) ΜΑΛΑΜΑ - ΚΟΡΟ. 12) ΠΛΑΤΙΝΑ - ΚΙΝΗΣΙΣ. 13) ΝΑ - ΑΣΑΛΕΥΤΟΣ - ΕΤ. 14) ΟΒΟΛΟ - ΟΥΡ - ΜΙΡΚΑ. 15) ΣΑΤΑΝΑΣ - ΑΝΑΣΤΑΣ.

Μισές λέξεις

- 1) Καιρός - Καίτια - Καίσαρ - Καίτοι - Καίρια - Καίνος. 2) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 3) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 4) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 5) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 6) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 7) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 8) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 9) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 10) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 11) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 12) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 13) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 14) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 15) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 16) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 17) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 18) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 19) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 20) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 21) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 22) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 23) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 24) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 25) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 26) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 27) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 28) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 29) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 30) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 31) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 32) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 33) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 34) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 35) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 36) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 37) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 38) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 39) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 40) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 41) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 42) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 43) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 44) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 45) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 46) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 47) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 48) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 49) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 50) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 51) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 52) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 53) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 54) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 55) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 56) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 57) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 58) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 59) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 60) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 61) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 62) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 63) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 64) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 65) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 66) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 67) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 68) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 69) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 70) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 71) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 72) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 73) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 74) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 75) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 76) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 77) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 78) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 79) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 80) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 81) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 82) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 83) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 84) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 85) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 86) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 87) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 88) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 89) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 90) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 91) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 92) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 93) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 94) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 95) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 96) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 97) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 98) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 99) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 100) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 101) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 102) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 103) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 104) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 105) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 106) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 107) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 108) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 109) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 110) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 111) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 112) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 113) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 114) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 115) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 116) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 117) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 118) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 119) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 120) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 121) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 122) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 123) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 124) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 125) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 126) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 127) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 128) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 129) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 130) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 131) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 132) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 133) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 134) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 135) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 136) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 137) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 138) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 139) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 140) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 141) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 142) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 143) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 144) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 145) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 146) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 147) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 148) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 149) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 150) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 151) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 152) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 153) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 154) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 155) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 156) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 157) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 158) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 159) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 160) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 161) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 162) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 163) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 164) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 165) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 166) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 167) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 168) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 169) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 170) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 171) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 172) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 173) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 174) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 175) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 176) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 177) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 178) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 179) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 180) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 181) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 182) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 183) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 184) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 185) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 186) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 187) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 188) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 189) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 190) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 191) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 192) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 193) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 194) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 195) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 196) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 197) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 198) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 199) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 200) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 201) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 202) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 203) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 204) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 205) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 206) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 207) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 208) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 209) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 210) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 211) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 212) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 213) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 214) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 215) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 216) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 217) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 218) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 219) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 220) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 221) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 222) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 223) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 224) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 225) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 226) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 227) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 228) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 229) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 230) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 231) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 232) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 233) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 234) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 235) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 236) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 237) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 238) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 239) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 240) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 241) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 242) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 243) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 244) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 245) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 246) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 247) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 248) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 249) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 250) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 251) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 252) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 253) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 254) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 255) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 256) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 257) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 258) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 259) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 260) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 261) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 262) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 263) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 264) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 265) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 266) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 267) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 268) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 269) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 270) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 271) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 272) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 273) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 274) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 275) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 276) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 277) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 278) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 279) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 280) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 281) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 282) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 283) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 284) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 285) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 286) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 287) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 288) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 289) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 290) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 291) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 292) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 293) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 294) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 295) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 296) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 297) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 298) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 299) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 300) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 301) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 302) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 303) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 304) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 305) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 306) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 307) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 308) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 309) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 310) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 311) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 312) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 313) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 314) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 315) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 316) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 317) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 318) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 319) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 320) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 321) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 322) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 323) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 324) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 325) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 326) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 327) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 328) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 329) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 330) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 331) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 332) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 333) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 334) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 335) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 336) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 337) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 338) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 339) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 340) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 341) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 342) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 343) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 344) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 345) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 346) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 347) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 348) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 349) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 350) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 351) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 352) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 353) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 354) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 355) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 356) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 357) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 358) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 359) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 360) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 361) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 362) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 363) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 364) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 365) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 366) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 367) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 368) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 369) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 370) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 371) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 372) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 373) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 374) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 375) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 376) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 377) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 378) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 379) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 380) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 381) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 382) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 383) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 384) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 385) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 386) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 387) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 388) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 389) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 390) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 391) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 392) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 393) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 394) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 395) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 396) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 397) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 398) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 399) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 400) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 401) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 402) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 403) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 404) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 405) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 406) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 407) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 408) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 409) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 410) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 411) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 412) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 413) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 414) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 415) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 416) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 417) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 418) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 419) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 420) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 421) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 422) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 423) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 424) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 425) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 426) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 427) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 428) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 429) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 430) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 431) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 432) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 433) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 434) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 435) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 436) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 437) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 438) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 439) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 440) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 441) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 442) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 443) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 444) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 445) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 446) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 447) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 448) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 449) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 450) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 451) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 452) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 453) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 454) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 455) Στιβός - Στιβός - Στιγμή. 456) Στιβός - Στιβός - Σ

Ο ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΡΑΪΔΑ

"Επεσε στην αγκαλιά του αγαπημένου της με λαχτάρα και δίψα..."

Ο ΤΖΕΛΟΥΛ στέκεται όρθος μπροστά στο σπίτι του κι ακουμπισμένος στο ραβδί του, κυττάζει τον ήλιο, που γέρνει πίσω απ' το βουνό.

Ο Τζελοούλ δεν έχει τίποτε το κοινό με τους άλλους Άραβες, διὰ πενήντα παιδιά της ερημιάς. Δεν περνάει, όπως εκείνοι, ραβδιά κι αμείριμα τη ζωή του. Αυτός είναι έμπορος και, μολονότι τον περιφρονούν οι άλλοι, έχει μαζέψει αρκετά πλούτη.

Στην είσοδο του σπιτιού του, η Ραϊδά, η γυναίκα του, που την αγόρασε τόσο ακριβά από τους γονείς της, υφάνει σ' ένα πρωτόγονο αργαλειό, χωρίς να σταματά καρόλου, ένα λεπτό μαύρο μπουρνούζι.

Τώρα ο Τζελοούλ κυττάζει προς την άλλη μεριά της κοιλάδας. Κι άσπασμα, τα μεγάλα κι ανέκφραστα μάτια του, λάλουν από μια αστραπινή μίσους. Σηκώνει τη γροθιά του, αγριεμένος, και πνίγει μια δαυσάση... Τι είδε τόχα κι άλλαξε έτσι απότομα ύψι;

Απ' την αντικρινή όχθη του ξε-

ροπόταμου Ούντ-Ντζίρ, που την κοίτη του τη διάλεξαν για κατοικία τους τα μεγάλα θηρία και όπου η ροδοδάση με τα ώρα και φαρμακερά λουλούδια της γεμίζει τον τόπο, φάνηκε ξαφνικά ένας άντρας.

Γύρω από το επίβλητικό ανάστημα του κυματίζει το χιονόλευκο μπουρνούζι του, και το τουρμπαντί, που φορεί στο κεφάλι του, περιβαλλεται από χίλιες μικρές σταχτιές κορδέλλες, ενώ την κουκούλα του μπουρνούζιου του τη στολίζει μια φούντα από γαλάζιο μετάξι.

Είναι ο Μπέλ-Αμπές, ο πρωτότοκος γιός του τρανό σείχη, που σκοτώθηκε σε μία μάχη, πολεμώντας δίπλα στον Αβδ-ελ-Καδέρ.

Η οικογένειά του έχει παλιά και ένδοξη ιστορία κι ήταν άλλοτε πολύ πλούσια. Μα τώρα είναι φτωχή, γιατί ο πατέρας του Μπέλ-Αμπές προτίμησε να κρημνή σε άγνωστο μέρος τους θύσανούς του, για να μην πέσουν

στα χέρια των Φράγκων κατακτητών.

Νά γιατί οι γιοι του απόμειναν φτωχοί. Νά γιατί ο Μπέλ-Αμπές δε μπόρεσε να κάνει γυναίκα του την ωραία Ραϊδά, που την πήρε ο Τζελοούλ, ένας άσημος και ταπεινός έμπορος, προσφέροντας ένα κοπάδι ζώα στον πατέρα της.

Από τον καιρό, που η λυγερή κόρη έγινε κτήμα του έχθρου του — πέρασαν έξι μήνες από τότε — ο Μπέλ-Αμπές, εξάλλος από το πάθος του, γυρνούσε το πρόσωπό του προς τον ήλιο κάθε μέρα και ώρκιζόταν σ' όνομα του Άλλάχ, πως θα εκδικηθεί για την προσβολή.

Πυκνό σκοτάδι σκεπάζει τώρα το βουνό και βασιλεύει απόλυτη σιωπή. Όλα αναπαύονται, βυθισμένα στον ύπνο. Μονάχα γύρω από το σπίτι του Τζελοούλ, αγρυπνούν μερικά φοβερά σκυλιά, ικανά να παλέψουν με τσακάλια και με ύαινες ακόμα.

Είναι δέκα δλο-δλο και στέκονται μαζεμένα στο ίδιο μέρος κι άφωνα, ενώ μέσ' απ' αυτά περνάει ένας Άραβας, ολόγυμνος, κρατώντας ένα μαχαίρι στο χέρι.

Ξέρει καλά πως δεν έχει να φοβηθεί τίποτε από τα τρομερά εκείνα ζώα. Γιατί τα σκυλιά των Καδύλων ποτέ δεν κυνηγούν άνθρωπο, που δε φοράει κανένα ρούχο.

Ο άγνωστος προχωρεί με ευκινησία τήγερως. Σταματά μπροστά στην είσοδο του σπιτιού του Τζελοούλ. Ξέρει, ότι εκεί, μπροστά στα πόδια του, κοντά στην πόρτα, κοιμάται βαθιά ο έχθρός του. Ο γιός του σείχη σκύβει από πάνω του, άγριος και φοβερός.

Για μία στιγμή, σκέφτεται αν πρέπει να τον σκοτώσει... "Υστερα παίρνει την απόφαση και μπαίνει μέσα στο σπίτι.

Η Ραϊδά είναι ξύπνια ακόμα και τον περιμένει. Ξέρει τί πρόκειται να γίνει, τη νύχτα εκείνη. Μα δε φοβάται και πέφτει στην άγκαλιά του αγαπημένου της με λαχτάρα και δίψα...

Μία λάμψη αμυδρή φώτισε σε λίγο τις μυτερές κορυφές του βουνού, που το περιβάλλουν άραϊά σύννεφα. Το φως, όσο πάει, γίνεται δυνατότερο. Έφτασε η αύγή...

Η έλαφρή ομίχλη, που σκεπάζει την κοιλάδα, παίρνει όλα τα χρώματα, από το γαλανό ως το ροδοχρυσό.

Γύρω από το σπίτι του Τζελοούλ, το ζώα ξυπνάνε ένα-ένα. Μια καινούργια ζωή αρχίζει, στην άψυχη ως τότε πλάση.

Σημέρωσε πια για καλά. Είναι καιρός να φύγει ο Μπέλ-Αμπές, αφιόνοντας τη θερμή άγκαλιά της Ραϊδά...

Οργή Θεού! Τη στιγμή, που απομακρύνεται ο Μπέλ-Αμπές, ο άντρας της αγαπημένης του, που είχε ελπίσει, τον αντιλήφθηκε και χύμισε πάνω του, μ' ένα άγριο μουγκρητό.

Ο γιός του σείχη, με το μαχαίρι του στα δόντια, ώρμησε κι αυτός εναντίον του μ' ένα ανάλαφρο πήδημα και τον έριξε κα-

ΕΞΩΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ταγής. Μα ο Τζελοούλ, αν και μικρόσωμος και κακοφτιαγμένος, ήταν αρκετά δυνατός κι αντίστακόταν μ' επιμονή.

Οι δυο άντρες πιάστηκαν για καλά. Και, παλεύοντας ολόενα, έφτασαν, χωρίς να το καταλάβουν, στο χείλος μιας βαθιάς χαράδρας.

Ός τώρα, φαίνονταν πώς, από τους δυο, υπερίσχυε ο Μπέλ-Αμπές. Οι ελεύθερες κινήσεις του, το ψηλό ανάστημά του και τα νιάτα του, του έδιναν πολλές πιθανότητες για τη νίκη.

Είχε την ελπίδα πως σε λίγο θα κατάρθανε να ρίξει τον έχθρό του στο βάραθρο, που άνοιγαν μπροστά τους, χωρίς να χρειαστεί να λερώσει το μαχαίρι του στο αίμα ενός παλιοεμπόρου...

Σε μία στιγμή, άρπαξε τον αντίπαλό του, τον σήκωσε ψηλά κι άρχισε να τον κοπανά στον αέρα, ικανοποιημένος από τη νίκη του και την εκδίκησή του.

Έξαφνα, όμως, ενώ βρισκόταν στην κρίσιμη εκείνη θέσι, ο Τζελοούλ κατάρθανε με καταπληκτική γρηγοράδα να ελευθερώσει το δεξί του χέρι και να αρπάξει τον μαχαίρι του Μπέλ-Αμπές. Και, πριν ακόμα ο έχθρός του προλάβει να φυλαχτεί, ο έμπορος του έχωσε στο στήθος τη λεπτή και μυτερή λεπίδα...

"Υστερ' απ' αυτό, έπεσαν κι οι δυο μαζί νεκροί. Ο Μπέλ-Αμπές άψυχος πάνω στα χορτάρια κι ο Τζελοούλ κάτω στην άβυσσο, με κατασυντριμμένο το σώμα...

Κλάψτε, κορες των Άράβων, του άδικουσκοτωμένου παλληκαρι, που κείτεται αιματόδρεχτο στη χλόη. Πάει ο γιός του σείχη, το καμάρι της φυλής του, η περιφάνεια του τόπου του... Κι' εσύ, δυστυχισμένη Ραϊδά, έλα τώρα να τυλίξεις το κορμί σου μέσα στο καινούργιο μπουρνούζι, που ύφανες. Ρίξε το βλέμμα σου στο πανέμορφο κεφάλι του και στο πανέμορφο κεφάλι του και στα σπαρταρικά εκείνα νοσοκομεία και σπαρταρικά εκείνα νοσοκομεία για τον αγαπημένο σου, που δεν επρόφτασε να τον χάρης παρά μόνο μία νύχτα...

ΣΑΣΕΡ ΜΑΖΟΧ

☼☼

ΓΑΛΛΙΚΑ ΑΡΩΜΑΤΑ ΙΑΠΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Η γαπωνέζικη αστυνομία συνέλαβε, τις περασμένες μέρες, μερικά άτομα, που είχαν διαθέσει στο εμπόριο «γαλλικά αρώματα» κατασκευασμένα στην Ιαπωνία. Οι κυριώτεροι τύποι των αρωμάτων ήταν ο «Σανέλ Ν. 5», «Ταμπου» και «Βολντέ νου». Αυτό το επείσοδιο την σε σ' έναν Γάλλο δημοσιογράφο την ιδέα να κάνει μία έρευνα στο Τόκιο, που απέδωσε αποτελέσματα πραγματικά καταπληκτικά. Η έρευνα απέδειξε, πως όλα σχεδόν τα βασικά, γαλλικά προϊόντα (κρυστά, ποτά, αρώματα, καλλυντικά, κλπ.) κατασκευάζονται στην Ιαπωνία και διανέμονται στο εμπόριο με δόνημα αυθεντικά. Π.χ. το «Ντιόρ» γίνεται «Ντιόλ» κλπ. Έτσι, τα παιδιά της χώρας του «Ανατέλλοντος Ήλιου» έχουν τελειοποιήσει την καταπληκτική ατομική τους τέχνη τους, που άλλοτε περιοριζόταν στα ραδιόφωνα και τις φωτογραφικές μηχανές.

ΛΕΥΚΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ:

Σύλβια	: ΚΟΝΤΣΙΤΑ ΠΑΕΖ
Χουάνα	: ΧΟΪΑΝΑ ΝΤΕ ΣΟΠΙΟ
Κομήσα	: ΖΟΖΕΦΑ ΝΤΕ ΣΟΛΕΡ
Γιατρός Ρεϊνές	: ΧΟΣΕ ΜΠΕΡΑΙΝΚΕΣ

"Ενα δυνατό ερωτικό δράμα της ANN LEMPREN, σε σενάριο και σκηνοθεσία του ΠΑΜΠΛΟ ΒΙΔΑΛΟΜΠΟΣ

— Κοιμηθήκατε καλά άπόψε, κυρία κόμησσα... Καλημέρα σας, ο γιατρός Ρεϊνές δε θ' άογήσει να μās έπισκεφθή...

— Κι' εσύ, Σύλβια, είσαι φρεσκά και ροδοκόκκινη, παρ' όλο που δε σ' άφησα να κοιμηθής... Έλα να σου δώσω ένα φιλάκι. Σου άξιζει...

Η Σύλβια έπαυσε... Ξαφνικά μπαίνει στο δωμάτιο η Χουάνα, η άσπια για πρώτη φορά είναι σπουδαί έτοιμη, ντυμένη, μακιγιαρισμένη και καλοχτενισμένη.

— Έλα, μην είσαι κοντή. Έλα να με φιλήσεις κι' εσύ... Η Σύλβια πέρασε σχεδόν τη νύχτα στο προσκέφαλό μου. Δεν κοιμήθηκε, για να με φροντίσει...

— Μετά την ένεση, γιατρέ, κοιμήθηκε πολύ ήσυχα!...

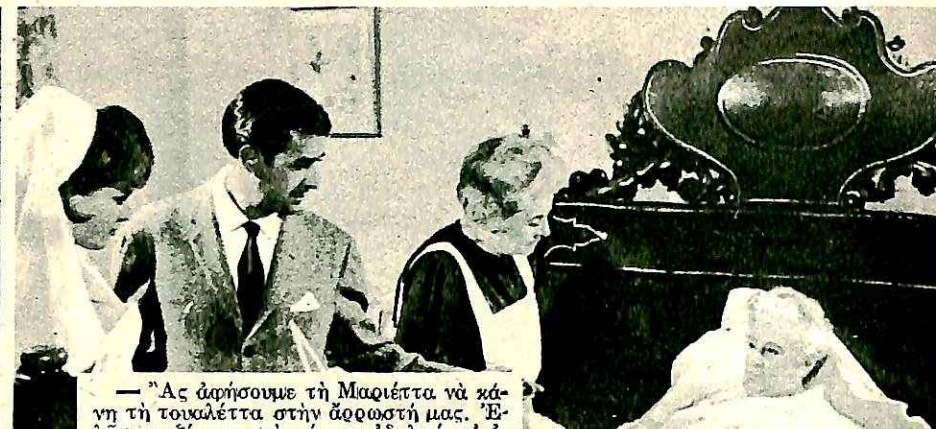
11ον ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ
Η κόμησσα Άλτίσια ντε Μαρτινέλλα μένει, μαζί με την άνηγά της Χουάνα, σ' ένα παλιό πύργο της Βορείου Ισπανίας. Άποφέρει από την καρδιά της και ο γιατρός Άντωνιο Ρεϊνές, που την παρακολουθεί, την επισκέπτεται συχνά. Η Χουάνα τον έχει ερωτευτεί παράφορα, άμυδάλλει, όμως, αν κι' εκείνος την αγαπά. Η Σύλβια, μία νεαρή νοσοκόμα, που έκληθη από το γιατρό, για να περιποιηθεί την κόμησσα, κερδίζει άμέσως την συμπάθεια όλων των ανθρώπων του πύργου και γι' αυτό η Χουάνα δεν τη βλέπει με καλό μάτι.

— Καλημέρα θεία μου... Είσαι, βλέπω, πολύ καλά σήμερα. Πώς να μην είσαι όμως, άφ' ό' άγαπημένη σου νοσοκόμα, σε περιποιείται και σε παρηλατεί...

Ο γιατρός Ρεϊνές, που μπαίνει στο δωμάτιο, πείσω από τη Χουάνα, παρακολουθεί τη σκηνή. Τα λόγια και το ύφος της Χουάνας του δίνουν να καταλάβει πόσο μίσος νοιώθει η νέα αυτή για τη νεαρή νοσοκόμα, που κατάρθανε να κερδίσει την καρδιά της θείας της.

Ένώ ο γιατρός Ρεϊνές, βοηθούμενος από τη Σύλβια, εξετάζει και περιποιείται την κόμησσα, η Χουάνα, που δεν κρύβει την αντιπάθειά της για τους άρρωστους, βγαίνει από το δωμάτιο και κατεβαίνει στο σαλόνι... Περιμένει και το γιατρό, γιατί θέλει να του μιλήσει...

— Άς αφήσουμε τη Μαριέττα να κάνει τη τουαλέττα στην άρρωστή μας. Έλατε μαζί μου στο πάρκο, αδελφή, να αναπνεύσετε λίγο καθαρό αέρα και να ακούσετε τις νέες οδηγίες μου...

Ο γιατρός καρφώνει το βλέμμα του στα μάτια της νοσοκόμας. Έρεϊνη κοκκινίζει και χαμηλώνει τα μάτια, για να αποφυγή το γεμάτο θαυμασμό και τρυφερότητα βλέμμα του.

— Θα μου επιτρέψεις, Σύλβια, να σου πάρω το αγατο. Αντόνιο, χουσε μου, πρέπει να σου μιλήσω. Έχουμε τόσο καιρό να μιλήσουμε οι δυο μας κι έχουμε τόσα πολλά να πούμε... Δε συμφωνείς κι' εσύ, αγάπη μου;

Η Σύλβια σπεύδει να εξαφανιστεί...

— Παραδέχομαι πως είναι σπουδαία νοσοκόμα η Σύλβια και πως πρέπει να φροντίζετε τη θεία μου. Είμαι όμως κι' εγώ εδώ... Αντόνιο... Από χθές, μου δίνεις την εντύπωση πως μ' αποφεύγεις...

Όπως όλες οι ερωτευμένες γυναίκες, έτσι και η Χουάνα κάνει πολλές άδεξιότητες...

— Ξέρεις καλά πως σ' αγαπώ και είμαι σίγουρη πως κι' εσύ μ' αγαπάς...

Η φωνή της που προσπαθεί να την κάνει τρυφερή, είναι κατά βάθος σκληρή και κάνει τον Αντόνιο να νοιώσει ένα ρυγος.

Η χάρη και η γοητεία της νέας όμως δεν τον αφήνουν αδιάφορο κι' έτσι, σε μία στιγμή, που η Χουάνα γίνεται όσο το δυνατόν περισσότερο προσκλητική, ο γιατρός υποκύπτει στον πειρασμό και κολλάει τα χείλη του στα δικά της...

— Λουπόν, χουσε μου, πότε θ' αναγγείλουμε τους άρρωστές μας;... Η θεία μου θα το ήθελε τόσο να μας δει παντρεμένους πάλι πεθάνει...

— Πρίν πεθάνει;... Μα η θεία σου, Χουάνα, μπορεί να ζήσει ακόμα πολλά χρόνια. Αρκεί να προσέχει και να έχει έναν άνθρωπο που να τη φροντίζει... Βέβαια, μία δικατή συγγενή μπορεί να είναι κι' αυτήν μοιραία...

«Να ζήσει πολλά χρόνια» Τα λόγια αυτά του γιατρού δεν ενθουσιάζουν καθόλου τη Χουάνα. Κάθε άλλο. Προσπαθεί όμως να καμουφλάσει τη διαστροφή της κάτω από ένα χαμόγελο...

— Γεια σου, Αντόνιο, αγάπη μου... και πάντα να αφετάς τη νοσοκόμα... Δεν πιστεύω άλλωστε να βρούμε πως είναι πιο ωραία από μένα!...

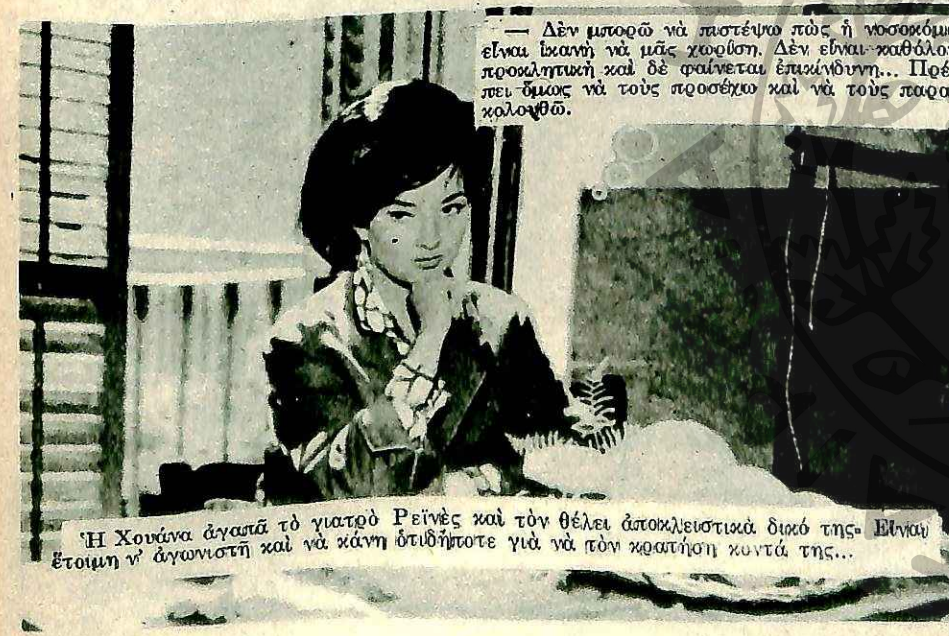

— Πότε, λουπόν, θα αναγγείλουμε;...

Ο Αντόνιο αποφεύγει να απαντήσει και φέρνει σχεδόν τρέχοντας, η Χουάνα τον παρακολουθεί, ως τη στιγμή που εξαφανίζεται στο αυτοκίνητό του, και σκέπτεται:

— Άλλαξε πολύ τελευταία ο γιατρός... Ανητοιμονούσε κάποτε να αναγγείλουμε τους άρρωστές μας. Τώρα όμως δείχνει σαν να θέλει να τους αναβάλει.

— Δεν μπορώ να πιστέψω πως η νοσοκόμα είναι ικανή να μας χωρίσει. Δεν είναι καθόλου προσκλητική και δε φαίνεται επιμύθουνη... Πρέπει όμως να τους προσέχω και να τους παρακολουθώ.

Η Χουάνα αγαπά το γιατρό Ρεϊνές και τον θέλει αποκλειστικά δικό της. Είναι έτοιμη να αγωνιστεί και να κάνει οτιδήποτε για να τον κρατήσει κοντά της...

Η Σύλβια, ακολουθώντας τη συμβουλή του γιατρού, κάνει ένα μικρό ποτόν περπάτο. Βγαίνοντας από το άπαραντο πάρκο, κινείται κατά το δρόμο, από τον οποίο θα περάσει ο γιατρός με το αυτοκίνητό του. Δε θέλει να μιμηθεί στον εαυτό της πως βόσκεται εκεί με την κουφή έλπιδα να ξαναδεί το γιατρό...

— Δεν είναι για μένα ο γιατρός. Άνθρωποι στη Χούνα και εκείνη μοιάζουν να το καταλάβω. Θέω μου, δώσε μου τη δύναμη να πάω να τον σκεπτόμαι!...

— Έλατε μαζί μου, δεσποινίς Σύλβια. Θα κάνουμε ένα μικρό περίπατο, που θα σας ωφελήσει. Σας χρειάζεται λίγος αέρας, ύστερα από τόσες μέρες, που μένατε κλεισμένη στο δωμάτιο μιας άρρωστης.

Ο γιατρός Ρέινς κρατάει το λόγο του και, ύστερα από μία βόλτα, που του δίνει την ευκαιρία να δείξει την περιοχή στη Σύλβια, την ξανακάνει πίσω στον πυργο και την αφήνει στην είσοδο του παρκου...

— Ήρθε ο πρώτος γιατρός. Δεν έχετε όμως να δεχτώ, γιατί είστε άρραβωνιασμένος...

— Όχι, ακόμα!... Είμαι ακόμα ελεύθερος ν' αποφασίσω. Πρέπει να σας δηλώσω πως, από τότε που ήρθατε εδώ, νοιώθω κάπως παρ'άξια...

Μετά την αναχώρησι του γιατρού, η Σύλβια ξανασκεπτεται τα λόγια του. Ο γιατρός της άμολόγησε, χωρίς περιστροφές, ότι, μετά την άρρξή της εκεί, δεν είχε πιά καμιά διάθεσι ν' άρραβωνιαστή τη Χούνα. Είχε όμως αυτή το δικαίωμα να χωρίση τους δυο έρωτευμένους:

— Μήπως με ζήτησε ή κυρία κόμισσα;

— Όχι... Έμεινε πολύ καλά να σας ν' άναμνέσθης λίγο καθαρό αέρα. Έγώ δε μπορώ να μείνω ούτε δυο ώρες στο δωμάτιο της θείας!

Η νεαρά νοσοκόμα τρέχει άμέσως κοντά στην άρρωστή της κι' εύχεται να μη της συνέβη τίποτα δυσάρεστο κατά την άπουσία της.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

ΤΑ ΑΣΤΡΑ

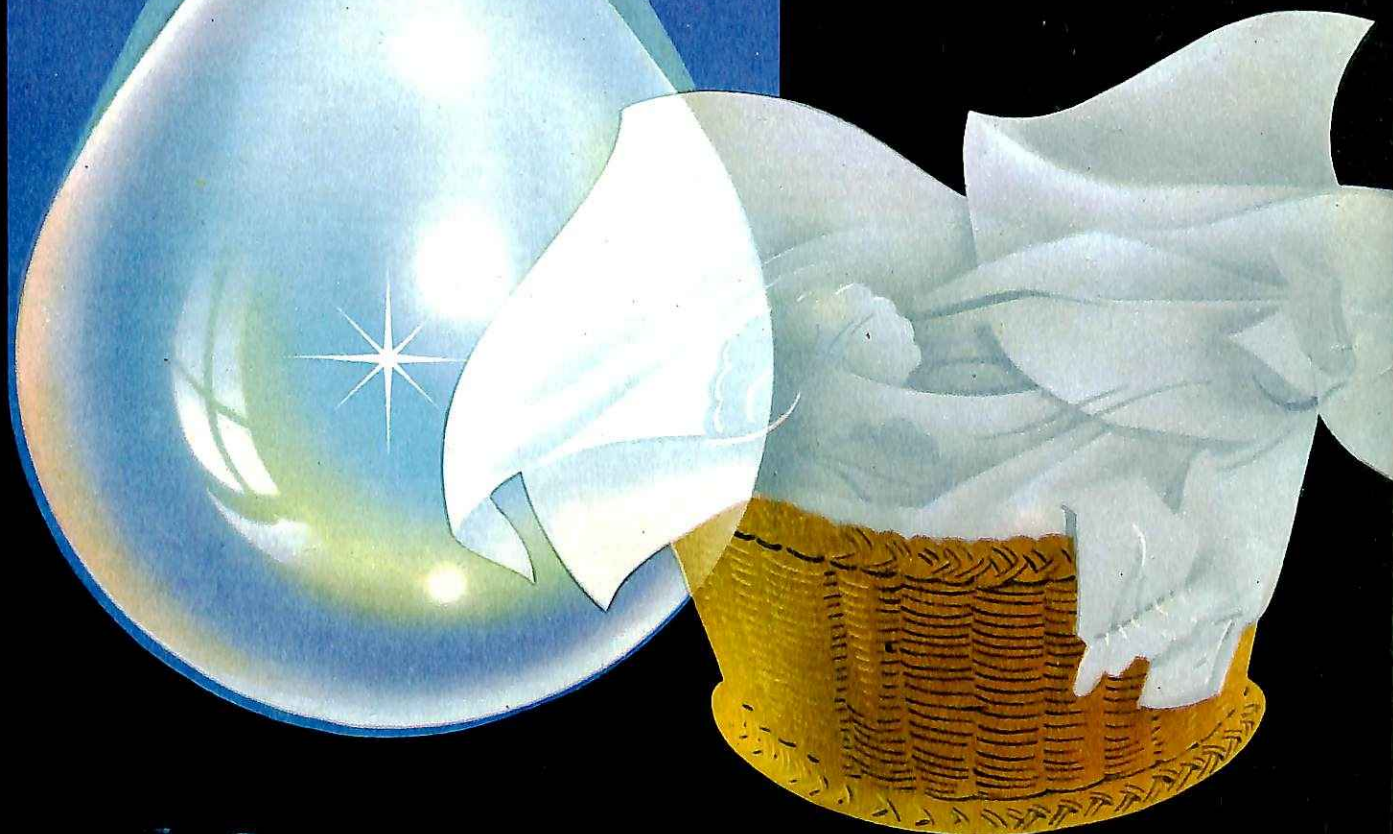
ΝΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΕΣΤΙΝ

ΟΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΔΡΟΣ ΚΑΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 5 — 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1964

ΖΩΔΙΑ...	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ
 ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Απριλίου	★ Σας γίνονται πολλές προτάσεις συγχρόνως και δεν ξέρετε ποιά να διαλέξετε. Προσέξτε πολύ, γιατί κινδυνεύετε στο τέλος να κάνετε κακή έλλογη. ★ Ένα ταξίδι θα σας βοηθήσει να σημειώσετε μια ανέλπιστη έπιτυχία.	★ Ευνούκες άστρικές έπιρροές σας έπιτρέπουν να υπερηφιστείτε διάφορα έμπόδια, που παρουσιάστηκαν. ★ Οι νέες θα βρεθούν σε δύσκολη θέση, προκειμένου να διαλέξουν ανάμεσα σε δυο ή και τρεις προτάσεις. ★ Κάνετε υπομονή.	★ Προτιμήστε, όχι τα φαγητά που σας άφραούν, αλλά εκείνα που δεν κουράζουν το πεπτικό σύστημα και δεν έρεβίζουν το εύαίσθητο σιγάκι σας. ★ Η καρδιά άπαιτεί ν' αποφύγετε τις συγκινήσεις και το τρέξιμο στις σκάλες.
 ΤΑΥΡΟΣ 21 Απριλίου 21 Μαΐου	★ Άδελφιος χειρισμός κάποιας υποθέσεως θα σας βάλει σε δύσκολη θέση. Εύτυχώς, η νέα Σελήνη δημιουργεί συνθήκες ευνοϊκές για την εργασία σας κι' έτσι όλα θα ξαναβρουν σύνομα τον κανονικό τους ρυθμό. ★ Ανέλπιστο έσοδο.	★ Θα σας δοθεί η ευκαιρία να γνωρίσετε, κατά το Σάββατοκύριακο, αυτό που λεγεται κεραυνόβολος έρωτας. Μη άφήσετε όμως το αίσθημα αυτό να σας παρασύρει σε ένέργειες, για τις οποίες θα μετανοήσετε. ★ Ευχάριστο γράμμα.	★ Προσέξτε πολύ το φαγητό σας. Ιδίως αν τρώτε σε διάφορα εστιατόρια. ★ Αποφύγετε κάθε υπερκόπωση, που θα μειώνει την αντίδρασι του οργανισμού σας, και περάστε όσο το δυνατόν περισσότερο χρόνο στην έξοχη.
 ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου	★ Δεν θα δρέψετε τους καρπούς των κόπων σας, παρά μόνον κατά τις τελευταίες μέρες του Νοεμβρίου. ★ Η περίοδος αυτή είναι άκατάλληλη για ταξίδια και για υπογραφή συμβολαίων. ★ Έπωφεληθήτε της πείρας των συγγενών.	★ Η αίσθηματική σας ζωή παίρνει μια νέα και ευχάριστη προση. Πρέπει όμως οι γυναίκες να προσέξουν κατά την περίοδο αυτή, γιατί τα άστρα προκαλούν μια επικίνδυνη αύξηση του έρωτισμού. ★ Άπαιτείται έχεμύθεια.	★ Η καρδιά σας είναι περισσότερο κουρασμένη άπ' όση νομίζετε. Το βράδυ ιδίως αποφύγετε την πολυφαγία και τα βαριά φαγητά. ★ Σας άπειλούν πονοκέφαλοι και νευραλγίες. ★ Άποχη από τα τυχερά παιχνίδια.
 ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ιουνίου 23 Ιουλίου	★ Μη διατάζετε να εφαρμόσετε τα σχέδια, που καταστρώνετε. Αν συναντήστε έμπόδια και αντίρροποις, προχωρήστε στην πραγματοποίησι τους, επιβιώνοντας στους άλλους τις άπόψεις σας. ★ Η τύχη είναι με το μέρος σας.	★ Περίοδος ευνοϊκή για τα αίσθηματικά ζητήματα. Τόσο οι έρωτευμένοι, όσο και οι παντρεμένοι θα γνωρίσουν εύτυχισμένες στιγμές, που θα τους μείνουν άδέχαστες. ★ Μια στροβοισμιογία θα σας βάλει σε δύσκολη θέση.	★ Προσέξτε το φαγητό σας και φροντίστε ν' αυξήσετε τις ώρες ύπνου, από τις οποίες ο οργανισμός σας έχει μεγάλη ανάγκη. ★ Θα πληρώσετε άκριβά τις καταχρήσεις σας και δύσκολα θα αναλάβετε, αν χάσετε δύναμεις.
 ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αύγουστου	★ Θα σας γνή μια ενδιαφέρουσα και έντελώς άπροσδόκητη πρότασι. Μελετήστετην με ψυχραιμία και μη βιαστήτε να την άποδεχθήτε. Θα εξακριβώσετε έτσι αν είναι πραγματικά συμφέρουσα, όπως φαίνεται εκ πρώτης όψεως.	★ Οι σχέσεις σας με το άλλο φύλο, αλλά και με τα φιλικά πρόσωπα άκόμα, άπαιτούν μεγάλη προσοχή. Υπάρχει κίνδυνος προεβρίδων και σοβαρών παρεξηγήσεων, που θα σας φέρουν σε δύσκολη θέση. ★ Άπαιτείται ψυχραιμία.	★ Καταπολεμήστε μια παθολογική άνωμαλία, άμέσως μόλις παρουσιαστή και μη την αφήσετε να πάρη χρονία μορφή. ★ Προφυλάξτε το λαϊμό σας και αποφύγετε τα κρύα νερά και τα ρεύματα άέρος. ★ Τυχερό το 4.
 ΠΑΡΒΕΝΟΣ 24 Αύγουστου 23 Σεπτεμβρίου	★ Παράξενα πράγματα θα συμβούν κατά τις ημέρες αυτές. Η τύχη είναι άνοημοσύνητα με το μέρος σας κι' όμως θα μείνουν άνεκμετάλλετες διάφορες ευκαιρίες, που θα παρουσιαστούν. ★ Μη άφήσετε να σας υποσκελίσουν.	★ Παρουσιάζονται πολλοί πειρασμοί και σοβαρό δίλημμα αίσθηματικής φύσεως. ★ Τα άστρα θα σας βοηθήσουν να εξακριβώσετε ποιο πρόσωπο σας άναπαύει και ποιο χωρίς καμιά ύστεροβουλία. ★ Ευχάριστο Σάββατοκύριακο.	★ Το στομάχι παρουσιάζει μεγάλη ευαίσθησι, γι' αυτό αποφύγετε ό,τι μπορεί να προκαλέσει άνωμαλίες. ★ Προσέξτε τα μάτια σας, γιατί τα έπιπολά διαφόροι κίνδυνοι. ★ Η αντίδρασι του οργανισμού μειώνεται.
 ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου	★ Περίοδος ιδιαιτέρα ευνοϊκή για τους έμψυχους και για τους καλλιτέχνες. Εύκολα θα εξασφαλίσετε την ύποπτηρησι σημαντικός προσώπου, που τόσο σας χρειάζεται. ★ Ευκαιρίες να κάνετε έπιδείξι έξυμνάδας.	★ Πρόσωπο που άγαπάτε και που σας άγαπά, δύσκολα θα συγχωρήση τον έξυμνο χαρακτήρα σας, που θα χειροτερέψη μια δυσμενή έπιδρασι του Κρόνου. ★ Θα προκαλέσετε, χωρίς σοβαρό λόγο, μια φοδερή σκηνη ζηλοτυπίας.	★ Αποφύγετε να τρώτε κατά κόρον, ιδίως τα βράδια, στην παραμικρή δε ένόχλησι του στομάχου συμβουλευθήτε ένα καλό είδικό γιατρό. ★ Σας χρειάζεται άνάπαυσι και αύξησι των ώρών, που άφιερώνετε στον ύπνο.
 ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	★ Μια παρεξηγησι άπειλεί να δηλητηριάση τις σχέσεις σας με πρόσωπα που η συνάδελφισι σας, που θα χειροτερέψη μια δυσμενή έπιδρασι του Κρόνου. ★ Θα προκαλέσετε, χωρίς σοβαρό λόγο, μια φοδερή σκηνη ζηλοτυπίας.	★ Θα σας πείσουν να πάρετε μια άπόφασι, που άνασφάλει από καιρό. Αποφύγετε πάντως να δώσετε υποσχέσεις και ν' αναλάβετε υποχρεώσεις που δεν θα μπορείτε να τηρήσετε στο μέλλον. ★ Σας στήνουν κάποια παγίδα.	★ Ενοχλήσεις στο στομάχι, θα σας χαλάσουν το κέφι. Είναι πολύ πιθανόν να όφελώνται σε μια αύξησι της νευρικής όπτης. Πάντως, πριν πάρετε τα φάρμακα, που σας συνιστούν, συμβουλευθήτε το γιατρό σας. ★ Τυχερό το 3.
 ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	★ Σας ένοουσιάζει μια ιδέα, που δεν σας έπιφυλάσσει στο μέλλον παρά άπογοητεύσεις. ★ Τα οικονομικά θα βελτιωθούν, χωρίς σ' ένα έσοδο, στο οποίο δεν ύπολογίζατε. ★ Οργανώστε την εργασία σας πάνω σε νέες βάσεις.	★ Τα άστρα σας κάνουν πιά άνυπόμονο από συνήθος και αυτό πιθανόν να σας ώθησι σε σφάλματα, για τα οποία θα μετανοήσετε. ★ Για τους σιζύγους, νέφη έμφανίζονται στον όρίζοντα. ★ Νέα ενδιαφέρουσα γνωριμία.	★ Όπως πάντα, το φθινόπωρο είναι ευνοϊκό για την ύγεια σας. Ο οργανισμός ξαναβρίσκει την ισορροπία του, ά ύπνος γίνεται πάλι ήρεμος και άπανερχεται η όρεξι. ★ Αποφύγετε πάντως τα φαγητά, που έχετε πώς σας πειράζουν.
 ΑΙΓΟΚΕΡΟΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου	★ Όπλιστήτε με ύπομονη, γιατί οι προστάσεις σας δεν πρόκειται να κατέλθουν σε άμεση και θεαματική άποτέλεσμα. Δεν πρέπει να καταθέσετε τα όπλα μπροστά στις πρώτες δυσχερείς. Έπιμεινετε και τελικά θα έπιτύχετε.	★ Κίνδυνος να δυσχερεστήσετε έτερόψυχο πρόσωπο με μια άπρηστη συμπεριφορά σας άπέναντι του. Προσέξτε γι' αυτό τα λόγια σας και αποφύγετε τις ύπερβολικά τολμηρές φράσεις και τις χειρονομίες. ★ Ένδιαφέρον γράμμα.	★ Η νέα Σελήνη έπιρραζει ευνοϊκά την ύγεια. Ο μόνος κίνδυνος προέρχεται από την τροφή, γι' αυτό φροντίστε να είναι πάντα φρέσκινα και καθαρά. ★ Στην παραμικρή στομαχική άνωμαλία, συμβουλευθήτε το γιατρό σας.
 ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	★ Τα άστρα ευνοούν ιδιαιτέρως, κατά την περίοδο αυτή, τον επαγγελματικό τομέα. Είτε ο ευνοούμενος της τύχης και κάθε σας προσπάθεια καταλήγει σε έπιτυχία. ★ Ευκαιρία να εύργετες σημαντικά τον κύκλο των εργασιών σας.	★ Ο Άρης προκαλεί όρισμένες άνωμαλίες στον αίσθηματικό τομέα. Πρέπει, προ πάντως, ν' αποφύγετε το ψέμα, γιατί άγαπημένο πρόσωπο θα άνακαλύψει και θα γινόνταν έξω φρενών. ★ Σας βασανίζουν ύποψιες.	★ Τα άστρα βοηθούν τον οργανισμό να αντίδραση κατά των κινδύνων, που τον άπειλούν. ★ Αποφύγετε κάθε μείωσι των ώρών ύπνου και φροντίστε να είναι έλεφρτο το βραδυνο φαγητό. ★ Το διαμάγι σας φέρνει πάντα τύχη.
 ΙΧΘΥΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	★ Ό,τι και να συμβή, διατηρήστε την ψυχραιμία σας και μη χαλαρώστε το ρυθμό της εργασίας σας. Αντιμετωπίζετε με ήρεμες τις παρουσιαζόμενες δυσχερείς και θα διαπιστώσετε σύντομα πως έχουν παροδικό χαρακτήρα.	★ Με λίγη καλή θέλησι και διπλωματία, θα ξαναφέρετε τη γαλήνη στον αίσθηματικό τομέα. Αν το έπιτύχετε, αυτό θα γνωρίσετε κοντά σε άγαπημένο πρόσωπο μια νέα περίοδο ευτυχίας, που θα σας μείνη άδέχαστη.	★ Πρέπει ν' αποφύγετε κάθε τι, που έρεβίζει το σιγάκι σας, γιατί παρουσιάζει μεγάλη ευαίσθησι. Διότι τις έγνοιες και έχετε όπ' όψι πως η ύπερκόπωση άποτελεί το μεγαλύτερο κίνδυνο για την ύγεια. ★ Τυχερό το 9.

ή δauματουργή σταγόνα

CHLO - A - 4 - 4c - 30

* δημιουργεί αυτή την διαφορά!

ΚΑΝΕΙ Ο,ΤΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΤΑ ΑΠΟΡΡΥΠΑΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ

Πραγματικά... όταν στο ξέβγαλμα (λευκού ρουχισμού, DACRON, ORLON, ACRILAN και NYLON) χρησιμοποιήσετε λίγες σταγόνες, SPECIAL ΧΛΩΡΙΝΗ ΡΑΦΙΝΕ, θα διαπιστώσετε πως κάθε ίχνος λεκέ (φρούτων, κρασιού, μελάνης κλπ.) και το κιτρίνισμα από την πολυκαιρία, εξαφανίζονται έντελως.

Κι' ακόμη θα καμαρώσετε την υπερλεύκανση που χαρίζει στα ρούχα μόνον η SPECIAL ΧΛΩΡΙΝΗ ΡΑΦΙΝΕ.

Μέχρι κι' αν πλένετε - σαπουνί ή απορρυπαντικό - ή SPECIAL ΧΛΩΡΙΝΗ ΡΑΦΙΝΕ είναι απαραίτητη. Μην ξεχνάτε... λίγες σταγόνες ΧΛΩΡΙΝΗ στο ξέβγαλμα, δημιουργούν την διαφορά.

ΚΑΘΕ ΜΠΟΥΚΑΛΙ
ΧΛΩΡΙΝΗ
ΤΗΣ KLINEX

1. Έχει ταινία ασφαλείας
2. φέρει ανάγλυφες τις λέξεις KLINEX ΧΛΩΡΙΝΗ.
3. Είναι πιο στενό στο μέρος που μπαίνει η ετικέτα.
4. Έχει τις οδηγίες χρήσεως τυπωμένες στο εσωτερικό της ετικέτας.

ΛΕΥΚΑΙΝΕΙ

KLINEX X ΧΛΩΡΙΝΗ
SPECIAL
ΡΑΦΙΝΕ

ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΕΙ ΑΚΟΜΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ